Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2025/1505

28.7.2025

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2025/1505 VAN DE COMMISSIE

van 25 juli 2025

tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op epoxyharsen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Thailand en tot beëindiging van het onderzoek naar de invoer van epoxyharsen van oorsprong uit de Republiek Korea

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ([1]) ("de basisverordening"), en met name artikel 9, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

1.1. Opening van het onderzoek

(1) Op 1 juli 2024 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") op grond van artikel 5 van de basisverordening een antidumpingonderzoek geopend met betrekking tot de invoer van epoxyharsen ("epoxyharsen") van oorsprong uit de Volksrepubliek China, de Republiek Korea, Taiwan en Thailand (de Volksrepubliek China, Taiwan en Thailand worden hierna aangeduid als "de betrokken landen"). Zij heeft daartoe een bericht van inleiding gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([2]) ("het bericht van inleiding").

(2) De Commissie opende het onderzoek naar aanleiding van een klacht die op 6 juni 2024 was ingediend ("de klacht") door de Ad Hoc Coalition of Epoxy Resin producers ("de klager"). De klacht is ingediend namens de bedrijfstak van de Unie voor epoxyharsen in de zin van artikel 5, lid 4, van de basisverordening. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal over dumping en de aanmerkelijke schade als gevolg daarvan werd voldoende geacht om een onderzoek te openen.

1.2. Registratie

(3) De Commissie heeft de invoer van het betrokken product bij Uitvoeringsverordening (EU) 2024/2714 ([3]) ("de registratieverordening") aan registratie onderworpen.

1.3. Voorlopige maatregelen

(4) Overeenkomstig artikel 19 bis van de basisverordening heeft de Commissie de belanghebbenden op 30 januari 2025 een overzicht van de voorgestelde rechten verstrekt, alsook nadere gegevens over de berekening van de dumpingmarges en de marges die toereikend zijn om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen. De belanghebbenden werd verzocht om binnen drie werkdagen hun opmerkingen over de juistheid van de berekeningen kenbaar te maken. Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited ("Aditya Birla") heeft opmerkingen ingediend over de voorafgaande kennisgeving. Hoewel de uitnodiging tot het indienen van opmerkingen beperkt was tot de juistheid van de berekeningen ([4]), heeft Aditya Birla een aantal inhoudelijke opmerkingen ingediend. Deze opmerkingen werden vervolgens herhaald na de mededeling van de voorlopige bevindingen en worden hieronder behandeld.

([1]) PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) PB C, C/2024/4137, 1.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4137/oj.
([3]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/2714 van de Commissie van 24 oktober 2024 tot onderwerping van de invoer van epoxyharsen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, de Republiek Korea, Taiwan en Thailand aan registratie (PB L, 2024/2714, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2714/oj).
([4]) In de voorafgaande kennisgeving wordt uitdrukkelijk het volgende vermeld: "De opmerkingen moeten worden beperkt tot de juistheid van de berekeningen. In dit stadium neemt de Commissie alleen opmerkingen over administratieve fouten in aanmerking. Hierbij gaat het onder meer om fouten bij het optellen, aftrekken of een andere rekenkundige bewerking, fouten die voortkomen uit het op onjuiste wijze overnemen of dupliceren of het toepassen van inconsistente meeteenheden of omrekeningskoersen, en andere soortgelijke fouten die de Commissie als van administratieve aard beschouwt. Andere opmerkingen zullen pas na de mededeling van de voorlopige maatregelen in aanmerking worden genomen.".

(5) Op 27 februari 2025 heeft de Commissie bij Uitvoeringsverordening (EU) 2025/393 van de Commissie ([5]) ("de voorlopige verordening") de instelling van voorlopige antidumpingrechten op epoxyharsen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Thailand bekendgemaakt.

1.4. **Vervolg van de procedure**

(6) Na de mededeling van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan een voorlopig antidumpingrecht was ingesteld ("mededeling van de voorlopige bevindingen") hebben een Thaise producent-exporteur, namelijk Aditya Birla; een Taiwanese producent-exporteur, namelijk Nan Ya Plastics Corporation ("Nan Ya"); het Committee of epoxy resin and applications of China petroleum and chemical industry federation ("ERC"), handelend namens de Chinese producenten van epoxyharsen ([6]); de klager; en twee niet-verbonden importeurs, namelijk QR Polymers en De Monchy, binnen de in artikel 2, lid 1, van de voorlopige verordening genoemde termijn schriftelijke opmerkingen ingediend waarin zij hun standpunten over de voorlopige bevindingen kenbaar hebben gemaakt.

(7) De belanghebbenden die daartoe een verzoek hadden ingediend, zijn in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Er hebben hoorzittingen plaatsgevonden met Aditya Birla, Nan Ya, de klager, ERC, QR Polymers en De Monchy.

(8) De Commissie is doorgegaan met het verzamelen en controleren van alle informatie die zij voor haar definitieve bevindingen nodig achtte. Bij het vaststellen van de definitieve bevindingen heeft de Commissie de opmerkingen van de belanghebbenden in overweging genomen en waar passend haar voorlopige conclusies herzien.

(9) De Commissie stelde alle belanghebbenden in kennis van de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was een definitief antidumpingrecht in te stellen op epoxyharsen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Thailand en het onderzoek naar de invoer van epoxyharsen van oorsprong uit de Republiek Korea te beëindigen ("mededeling van de definitieve bevindingen"). Alle belanghebbenden konden hierover binnen een bepaalde termijn na deze mededeling opmerkingen indienen.

(10) De belanghebbenden die daartoe een verzoek hadden ingediend, zijn tevens in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Op 23 mei 2025 vond een hoorzitting plaats met Aditya Birla.

(11) Op 2 juni 2025 heeft de Commissie een aanvullend document met de mededeling van de definitieve bevindingen uitgebracht waarin de correcties werden toegelicht die waren aangebracht op basis van de opmerkingen die zij naar aanleiding van de mededeling van de definitieve bevindingen van 8 mei 2025 had ontvangen, en de motivering daarvan.

(12) Aditya Birla heeft opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen ingediend en daarin de Commissie verzocht de gelijke behandeling van alle belanghebbenden te waarborgen en rekening te houden met de opmerkingen die in antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen waren ingediend. In de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen heeft de Commissie alleen aandacht besteed aan de correcties die zijn aangebracht naar aanleiding van de opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen. In tegenstelling tot de bewering werden alle belanghebbenden gelijk behandeld, aangezien alle opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen naar behoren werden behandeld.

(13) Hoorzittingen vonden plaats op 11 juni 2025 met Aditya Birla en op 20 juni 2025 met QR Polymers.

1.5. **Argumenten inzake de opening van het onderzoek**

(14) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde ERC zijn in de overwegingen 6 tot en met 8 van de voorlopige verordening uiteengezette argument, waarbij het aanvoerde dat zijn procedurele rechten van verdediging ernstig waren geschonden vanwege ontoereikende niet-vertrouwelijke samenvattingen en het ontbreken van een analyse van bepaalde in artikel 3, leden 3 en 5, van de basisverordening genoemde schadefactoren. Voorts herhaalde Aditya Birla zijn argument met betrekking tot de door de Commissie aan de klager toegekende buitensporige vertrouwelijkheid en voerde het een schending aan van het recht op verdediging en effectieve rechtsbescherming. Aditya Birla betoogde dat de ondernemingen door het gebrek aan toegang tot betrouwbare, niet onleesbaar gemaakte informatie en bewijsmateriaal moesten handelen zonder volledige zekerheid te hebben en zich niet konden vergewissen van de betrouwbaarheid van de gegevens waarop de Commissie zich baseerde om de bevindingen in de voorlopige verordening vast te stellen.

([5]) Uitvoeringsverordening (EU) 2025/393 van de Commissie van 26 februari 2025 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op epoxyharsen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Thailand (PB L, 2025/393, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/393/oj).

([6]) ERC vertegenwoordigt Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd, Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co. Ltd, Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd, en Nantong Xingchen Synthetic Material Co. Ltd.

(15) Zoals uiteengezet in de voorlopige Verordening (zie de overwegingen 10 tot en met 12 en overweging 14), verschaften de niet-vertrouwelijke versie van de klacht en de bijgevoegde bewijsstukken, waaronder verdere gegevens die na de opening van het onderzoek in het niet-vertrouwelijke dossier waren opgenomen, en uiteindelijk de uitgebreide voorlopige bevindingen van de Commissie in de voorlopige verordening de partijen een redelijk inzicht in de inhoud van deze documenten. Bovendien hebben de partijen niet aangetoond op welke wijze meer gedetailleerde niet-vertrouwelijke samenvattingen of een aanvullende schadeanalyse in de klacht van invloed zouden kunnen zijn op de thans aanhangige procedure en hoe deze de procedurele rechten van de partijen zouden kunnen beschermen.

(16) De Commissie heeft de beweringen van de klager objectief en uitgebreid onderzocht alvorens het onderzoek te openen en heeft later een onafhankelijk verkennend onderzoek uitgevoerd, dat resulteerde in de voorlopige bevindingen. Derhalve heeft de Commissie zich niet op de klacht en de daarin vervatte beweringen gebaseerd, maar haar eigen bevindingen vastgesteld, zowel in het voorlopige als het definitieve stadium, op basis van een objectief onderzoek van relevante gegevens die in de loop van deze procedure langs onafhankelijke weg zijn verkregen. De argumenten van ERC en Aditya Birla werden derhalve afgewezen.

(17) In antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Aditya Birla voorts aan dat de Commissie niet heeft toegelicht waarom het samenvoegen van micro- en macro-economische indicatoren redelijk werd geacht. Zoals reeds toegelicht in overweging 10 van de voorlopige verordening, heeft de Commissie vanwege de structuur van de bedrijfstak van de Unie bandbreedtes voor de micro- en macro-economische indicatoren aanvaard. Hoe dan ook waren de voor de schade-indicatoren opgegeven bandbreedtes voldoende gedetailleerd om een redelijk inzicht mogelijk te maken in de inhoud van de ingediende informatie en om de ontwikkeling van alle schade-indicatoren te beoordelen, met name omdat voor elke indicator bijkomend een index voor de beoordelingsperiode werd verstrekt.

(18) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Aditya Birla aan dat zijn rechten van verdediging waren geschonden door de wijziging van het onderzoektijdvak, dat in de klacht en in de procedure zelf verschillend is. Meer in het bijzonder trok de producent-exporteur de rechtsgrondslag voor de eenzijdige wijziging van het onderzoektijdvak door de Commissie in twijfel. Zoals uiteengezet in overweging 42 van de voorlopige verordening, moet overeenkomstig artikel 6, lid 1, van de basisverordening een onderzoektijdvak normaal een onmiddellijk aan de inleiding van de procedure voorafgaande periode van ten minste zes maanden beslaan. In het kader van dit vereiste beschikt de Commissie over een discretionaire bevoegdheid bij de keuze van het onderzoektijdvak, voor zover een dergelijke keuze een representatieve bevinding mogelijk maakt, met gebruikmaking van informatie die zo recent mogelijk is, en de basisverordening bevat geen wettelijke verplichting dat het voor het onderzoek gekozen tijdvak gelijk moet zijn aan het door de klagers gekozen tijdvak. In dit geval heeft de Commissie een onderzoektijdvak gekozen dat drie maanden vóór de opening van het onderzoek eindigde, wat in overeenstemming is met artikel 6, lid 1, van de basisverordening en met de vaste praktijk, en dat ook het verzamelen van de gegevens uit de Unie, van producenten-exporteurs en uit andere statistische bronnen mogelijk maakte. Het argument van Aditya Birla wordt derhalve afgewezen.

1.6. **Samenstelling van de steekproef**

(19) Er zijn geen opmerkingen ontvangen over de steekproef. Bijgevolg worden de conclusies in de overwegingen 21 tot en met 34 van de voorlopige verordening bevestigd.

2. **BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT**

(20) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen verzocht Nan Ya om uitsluiting van speciale epoxyharsen, waaronder novolac-epoxyharsen, gebromeerde epoxyharsen en BPF-epoxyharsen, van de productomschrijving. Nan Ya herhaalde zijn verzoek ook in antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen, zonder in dit verband nieuw bewijsmateriaal te verstrekken. Die Taiwanese producent-exporteur voerde aan dat deze producten uit andere grondstoffen worden vervaardigd, andere fysische, technische en chemische eigenschappen hebben (in die zin dat zij een hogere chemische en thermische stabiliteit en weerstand hebben of de koolstofniveaus in de producten laag zijn), voor gespecialiseerde toepassingen worden gebruikt, in beperkte mate uitwisselbaar zijn met conventionele epoxyharsen en door consumenten als verschillend worden ervaren. Daarnaast verzocht Nan Ya om uitsluiting van

vaste epoxyharsen, die volgens Nan Ya via een ander proces worden vervaardigd (met aanvullende productiestappen) en in beperkte mate uitwisselbaar zijn met conventionele vloeibare epoxyharsen. Volgens Nan Ya zal de uitsluiting van deze producten van de productomschrijving geen afbreuk doen aan de doeltreffendheid van de antidumpingmaatregelen, aangezien zij slechts een klein deel van de markt van de Unie, de binnenlandse productie in de Unie en de invoer uitmaken. Daarnaast voerde De Monchy in antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen aan dat de Commissie zou moeten overwegen om biogebaseerde en hoogwaardige epoxyharsen van andere harssoorten te onderscheiden met het oog op een nauwkeurigere indeling en tarifering.

(21) Ten eerste werd belanghebbenden die informatie over de productomschrijving wilden verstrekken, overeenkomstig punt 2 van het bericht van inleiding verzocht om dit uiterlijk tien dagen na de datum van bekendmaking van het bericht te doen (d.w.z. uiterlijk op 11 juli 2024). Noch Nan Ya noch De Monchy heeft wat dat betreft binnen voornoemde termijn opmerkingen gemaakt of informatie ingediend.

(22) Ten tweede vallen alle betwiste soorten epoxyhars onder de productomschrijving van artikel 1 van de voorlopige verordening, waartegen partijen geen bezwaar hebben gemaakt. Benadrukt wordt en uit de klacht, het bericht van inleiding en de voorlopige verordening is duidelijk gebleken dat zowel conventionele basisepoxyharsen als speciale harsen tot het betrokken product worden gerekend. In dit geval worden de epoxyharsen gedefinieerd op grond van de chemische basissamenstelling en de gebruikte basisgrondstoffen. Alle epoxyharsen zoals gedefinieerd in artikel 1 van de voorlopige verordening, waaronder de speciale harsen en vaste epoxyharsen, zijn polymeren of prepolymeren die reactieve epoxygroepen bevatten en die epichloorhydrine en een alifatisch of aromatisch alcoholhoudend bestanddeel als basiselementen hebben, wat deze harsen tot het betrokken product maakt.

(23) Niet betwist wordt dat de in overweging 20 beschreven soorten epoxyharsen uiteenlopende toepassingen en licht verschillende eigenschappen kunnen hebben, dat zij aanvullende productiestappen kunnen vereisen en betere prestaties en een betere stabiliteit of chemische weerstand kunnen hebben, dat zij milieuvriendelijker zijn of dat de vraag naar deze harsen en daarmee de binnenlandse productie en de invoer ervan beperkt zijn. De fysische, chemische en technische basiseigenschappen van de verschillende soorten epoxyharsen zijn onderling vergelijkbaar. Alle epoxyharsen hebben thermohardende eigenschappen en worden geproduceerd in een soortgelijk productieproces. Voorts worden speciale harsen en basisharsen bij de producenten door dezelfde afnemers gekocht. De perceptie van de afnemer is derhalve dat deze productsoorten vergelijkbaar zijn, en de epoxyharsen worden via dezelfde of vergelijkbare verkoopkanalen verkocht aan de afnemers. Bovendien is het feit dat speciale harsen in de Unie zijn geproduceerd of in kleinere hoeveelheden zijn ingevoerd, onvoldoende om deze harsen van het toepassingsgebied van de procedure uit te sluiten. Hoe dan ook hebben Nan Ya en De Monchy geen relevante en controleerbare gegevens verstrekt op grond waarvan de Commissie het argument voor productuitsluiting naar behoren zou kunnen beoordelen. De argumenten van Nan Ya en De Monchy zijn derhalve afgewezen.

(24) In antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde QR Polymers tevens aan dat de Commissie in haar analyse ten onrechte geen rekening heeft gehouden met uithardingsmiddelen, terwijl dergelijke middelen epoxyhars als grondstof bevatten en worden aangeboden als onderdeel van een pakket met epoxyharsen. De Commissie herinnerde eraan dat in het bericht van inleiding en in artikel 1 van de voorlopige verordening de productomschrijving van het onderzoek duidelijk wordt gedefinieerd. Downstreamproducten van het betrokken product, ook als het betrokken product daarin als grondstof is verwerkt, en producten die samen met een betrokken product worden verkocht, vallen evenwel buiten het bereik van dit onderzoek. QR Polymers herhaalde zijn argument na de mededeling van de definitieve bevindingen en voerde aan dat uithardingsmiddelen geen downstreamtoepassing van epoxyharsen zijn, maar een parallelle toepassing vormen en niet zomaar een willekeurige component van een willekeurig pakket uitmaken, maar van wezenlijk belang zijn voor de werking van de hars, en omgekeerd. De Commissie herhaalde dat uithardingsmiddelen zelf niet binnen de productomschrijving van dit onderzoek vallen, ongeacht of zij downstreamproducten zijn dan wel producten die parallel met epoxyharsen worden gebruikt. Bijgevolg moesten de argumenten van QR Polymers worden afgewezen.

(25) Aangezien er geen verdere opmerkingen over de productomschrijving en het soortgelijke product zijn ontvangen, zijn de bevindingen in de overwegingen 44 tot en met 55 van de voorlopige verordening bevestigd.

3. **DUMPING**

3.1. **Volksrepubliek China**

3.1.1. *Procedure voor de vaststelling van de normale waarde overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening*

(26) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de bevindingen in punt 3.1.1 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.1.2. *Normale waarde*

3.1.2.1. Bestaan van verstoringen van betekenis

(27) Na de mededeling van feiten en overwegingen heeft de Commissie opmerkingen ontvangen van ERC. Ten eerste voerde ERC aan dat het rapport niet aan de normen van objectief en onpartijdig bewijsmateriaal en bewijsmateriaal met voldoende bewijskracht voldoet. ERC voerde aan dat het rapport is opgesteld met een oogmerk, namelijk het voor bedrijfstakken van de Unie eenvoudiger maken om een klacht met betrekking tot handelsmaatregelen in te dienen, waardoor de kans op een onpartijdige en objectieve analyse van de Chinese economie nihil is. ERC betoogde tevens dat de bewijskracht van het rapport twijfelachtig is, aangezien het feitelijke omstandigheden, elementen en conclusies die strijdig zouden zijn met het oogmerk waarmee het ten dele is opgesteld, of dit oogmerk zouden ondermijnen, opzettelijk weglaat.

(28) Ten tweede voerde ERC aan dat artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening onverenigbaar lijkt met de WTO-antidumpingovereenkomst ("WTO-ADO"). ERC betoogde dat in artikel 2.2 van de WTO-ADO het begrip verstoringen van betekenis niet wordt erkend en het gebruik van gegevens van een geschikt representatief land of internationale prijzen voor de berekening van de normale waarde niet wordt toegestaan. In het bijzonder mogen volgens artikel 2.2. van de WTO-ADO bij het berekenen van de normale waarde alleen de productiekosten in het land van oorsprong plus een redelijk bedrag voor verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten en voor winst worden gebruikt.

(29) Ten derde lijkt volgens ERC artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening onverenigbaar met artikel 2.2.1.1 van de WTO-ADO en met de interpretatie ervan door de beroepsinstantie in de zaak EU — Biodiesel uit Argentinië (DS473) ("EU — Biodiesel"), waarin werd vastgesteld dat onderzoekende autoriteiten voor de berekening van door berekening vastgestelde normale waarden de feitelijk door producenten of exporteurs gemaakte productiekosten moeten gebruiken. ERC heeft de Commissie verzocht de binnenlandse prijzen en kosten zoals gerapporteerd door de meewerkende Chinese exporteurs te aanvaarden.

(30) Met betrekking tot het argument van ERC dat het rapport niet objectief of onpartijdig is, merkt de Commissie op dat het rapport een veelomvattend document is dat is gestoeld op uitgebreid objectief bewijsmateriaal, waaronder wet- en regelgeving en andere officiële door de Chinese overheid gepubliceerde beleidsdocumenten, rapporten van derden zoals internationale organisaties, wetenschappelijke studies en artikelen van academici, en andere betrouwbare onafhankelijke bronnen. Het rapport is sinds december 2017 openbaar, zodat alle belanghebbenden ruimschoots de gelegenheid hebben gehad om het rapport en het bewijsmateriaal waarop het is gebaseerd, te weerleggen, aan te vullen of daarover opmerkingen te maken. De Commissie heeft het rapport inmiddels herzien en in april 2024 een geactualiseerde versie gepubliceerd. De Commissie merkt op dat ERC het bewijsmateriaal in het rapport niet inhoudelijk heeft weerlegd. Het argument werd derhalve afgewezen.

(31) Verder is de Commissie van oordeel dat de bepalingen van artikel 2, lid 6 bis, volledig in overeenstemming zijn met de WTO-verplichtingen van de Europese Unie en de door ERC aangehaalde rechtspraak. Om te beginnen merkt de Commissie op dat het WTO-verslag inzake EU — Biodiesel geen betrekking had op de toepassing van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening, maar op een specifieke bepaling van artikel 2, lid 5, daarvan. Het WTO-recht, zoals uitgelegd door het WTO-panel en de beroepsinstantie in de zaak EU — biodiesel, staat het hoe dan ook toe dat gegevens uit een derde land worden gebruikt, naar behoren aangepast indien een dergelijke aanpassing noodzakelijk en onderbouwd is. Het bestaan van verstoringen van betekenis maakt de kosten en prijzen in het land van uitvoer ongeschikt voor de berekening van de normale waarde. In deze omstandigheden is in artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening voorzien in een berekening van productie- en verkoopkosten aan de hand van niet-verstoorde prijzen of benchmarks, waaronder die in een geschikt representatief land met een vergelijkbaar ontwikkelingsniveau als het land van uitvoer. De Commissie heeft dit argument van ERC derhalve afgewezen.

3.1.2.2. Representatief land

(32) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen betwistte Aditya Birla het besluit van de Commissie om Maleisië te gebruiken als bron voor de niet-verstoorde benchmark voor epichloorhydrine (ECH) en bijtende soda, terwijl Thailand werd gekozen als bron voor alle andere productiefactoren, VAA-kosten en winst.

(33) De Commissie verduidelijkte dat zij voor slechts twee productiefactoren, namelijk ECH en bijtende soda, die voor respectievelijk 75 % en 62 % uit de VRC werden ingevoerd, op Maleisië heeft teruggegrepen, aangezien de prijzen van die twee productiefactoren bij invoer in Thailand werden geacht te zijn verstoord. Aditya Birla heeft in zijn opmerkingen niet toegelicht waarom dit een beoordelingsfout zou zijn. Deze opmerking werd dan ook afgewezen.

(34) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Aditya Birla zijn bezwaren tegen het gebruik van Maleisië als passende benchmark voor ECH en bijtende soda, terwijl Thailand werd gebruikt voor andere inputs, VAA-kosten en winst. Aditya Birla betoogde dat de Commissie door twee landen te gebruiken om niet-verstoorde benchmarks vast te stellen rechtens een fout heeft gemaakt die de resultaten van het gehele onderzoek ontkrachtte. Aditya Birla heeft met andere woorden aangevoerd dat als Maleisië moest worden gebruikt voor bepaalde productiefactoren, het "voornaamste representatieve land" (namelijk Thailand) geen geschikte keuze was.

(35) Aditya Birla verwees naar jurisprudentie met betrekking tot artikel 2, lid 5, punt a), van Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad ([7]), die niet langer van kracht is, betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring, waarin is voorzien in de methode die van toepassing is op landen zonder markteconomie ([8]) ([9]). Daarnaast verwees Aditya Birla naar het arrest in de zaak T-326/21, waarin het Gerecht wederom heeft gewezen op de verplichting van de Commissie om bij de beoordeling van de geschiktheid van het gekozen land rekening te houden met alle essentiële en relevante factoren en heeft benadrukt dat deze factoren met de nodige zorgvuldigheid moeten worden onderzocht zodat de normale waarde van het onderzochte product op passende en niet onredelijke wijze wordt vastgesteld ([10]). Op basis hiervan betoogde Aditya Birla dat de Commissie hetzij een ander representatief land moest kiezen, hetzij het huidige onderzoek diende te beëindigen en een nieuw onderzoek diende in te leiden.

(36) De Commissie was het niet eens met het argument van Aditya Birla. Aditya Birla heeft niet uitgelegd waarom artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening niet toestaat om een tweede land te gebruiken voor het vaststellen van de benchmark voor bepaalde productiefactoren, wanneer de Commissie concludeert dat deze in een bepaald geval het meest geschikt zijn. De door Aditya Birla ingeroepen rechtspraak is niet relevant of ondersteunt zijn argument niet. Beide door de onderneming ingeroepen arresten uit de jaren negentig hebben namelijk betrekking op artikel 2, lid 5, punt a), van Verordening (EEG) nr. 2423/88 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring en de toenmalige methode voor landen zonder markteconomie. Bovendien heeft de Commissie volledig voldaan aan de norm die het Gerecht heeft vastgesteld in zijn arrest in de zaak T-326/21: zij heeft alle essentiële en relevante factoren voor de keuze van een representatief land grondig onderzocht en met de nodige zorgvuldigheid gehandeld zodat de normale waarde van het onderzochte product op passende en niet onredelijke wijze werd vastgesteld. Ten slotte is het niet ongebruikelijk dat het gekozen geschikte representatieve land niet geschikt is voor elke afzonderlijke productiefactor. Indien het argument van Aditya Birla wordt aanvaard, zou dit er derhalve toe leiden dat artikel 2, lid 6 bis, en de volledige methode voor verstoringen van betekenis in een aanzienlijk aantal gevallen niet van toepassing zijn. Bovendien gaat het argument van de indiener van het verzoek voorbij aan het feit dat de lijst van bronnen in artikel 2, lid 6 bis, punt a), tweede alinea, niet uitputtend is en dat het eerste streepje van dat lid niet vereist dat slechts één geschikt representatief land wordt geselecteerd. Het bevat veeleer richtsnoeren voor de keuze tussen verschillende beschikbare geschikte representatieve landen. Dit is in casu niet het geval, aangezien Thailand duidelijk ongeschikt was voor ECH — een punt dat door Aditya Birla zelfs niet wordt betwist.

([7]) Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiering uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (PB L 209 van 2.8.1988, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1988/2423/oj).

([8]) Arrest van het Hof van Justitie van 22 oktober 1991, *Detlef Noelle, handelend onder de firma "Eugen Noelle"/Hauptzollamt Bremen-Freihafen*, C-16/90, ECLI:EU:C:1991:402, punt 13.

([9]) Arrest van het Hof van Justitie van 29 mei 1997, *Rotexchemie International Handels GmbH & Co./Hauptzollamt Hamburg-Waltershof*, C-26/96, ECLI:EU:C:1997:261, punt 23.

([10]) Arrest van het Gerecht van 21 juni 2023, *Guangdong Haomei New Materials en Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Commissie*, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:347, punt 128.

3.1.2.3. Niet-verstoorde kosten en benchmarks

(37) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen merkte Jiangsu Sanmu op dat de Commissie de door de GTA gerapporteerde invoer van "natriumhydroxide (bijtende soda): in waterige oplossing (natronloog)" in Maleisië als benchmarkprijs voor bijtende soda had gebruikt. Jiangsu Sanmu voerde aan dat deze prijs geen goede afspiegeling vormde van de twee kwaliteiten bijtende soda (concentratie van 32 % en 50 %) die in zijn productieproces voor epoxyharsen worden gebruikt. De onderneming stelde voor om in plaats daarvan een gemiddelde te gebruiken van de internationale benchmarkprijzen uit Chemical Market Analytics ([11]) ("CMA") van de aanbieder van bedrijfstakinformatie Opis, een partner van Dow Jones, en Argus Chemical Market Reports ([12]) ("Argus"), die beide de cfr-prijs (kosten en vracht) voor kwaliteit 100 %, d.w.z. vaste bijtende soda, in Zuidoost-Azië rapporteren. De prijs voor verschillende kwaliteiten bijtende soda wordt vervolgens verkregen door de prijs voor kwaliteit 100 % te vermenigvuldigen met het concentratiepercentage. Volgens deze methode bedragen de prijzen voor de kwaliteiten 32 % en 50 % respectievelijk 0,98 CNY/kg en 1,53 CNY/kg.

(38) In overweging 139 van de voorlopige verordening erkent de Commissie dat de GTA een prijs bevatte voor een combinatie van verschillende kwaliteiten bijtende soda in plaats van precieze benchmarks voor de door de producenten-exporteurs gebruikte specifieke kwaliteiten. Aangezien er in dat stadium geen nauwkeurigere alternatieven waren, heeft de Commissie ervoor gekozen zich te baseren op de GTA. De door Jiangsu Sanmu voorgestelde methode bood het voordeel dat de prijzen worden berekend op basis van de concentratieniveaus, waarbij gebruik wordt gemaakt van erkende benchmarks voor de chemische sector die onafhankelijk van elkaar vrijwel identieke cijfers voor bijtende soda opleveren. Als gevolg daarvan heeft de Commissie de dumpingmarges van alle in de steekproef opgenomen Chinese producenten herzien op basis van de in overweging 37 vermelde benchmarks.

(39) Aangezien de prijzen op cfr-niveau (kosten en vracht) waren verstrekt in plaats van op cif-niveau (kosten, verzekering en vracht), zoals gebruikt bij de berekening van de normale waarde, heeft de Commissie een correctie voor verzekeringskosten toegepast. Volgens openbaar beschikbare bronnen variëren de verzekeringspremies voor scheepsladingen doorgaans van 0,2 % tot 2 % van de waarde van de zending ([13]), afhankelijk van de aard van de goederen. Uit gecontroleerde gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs blijkt dat de verzekeringskosten voor de verzending van epoxyharsen varieerden van 0,1 % tot 0,5 % van de waarde van de zending. Aangezien bijtende soda gevaarlijker is om te vervoeren dan epoxyharsen, heeft de Commissie een verzekeringspremie van 1 % van de cfr-cijfers toegevoegd om tot de definitieve benchmarks voor bijtende soda op cif-niveau te komen. Dit percentage valt binnen de waargenomen orde van grootte voor de bedrijfstak en weerspiegelt het verhoogde risico dat verbonden is aan de verzending van een corrosieve chemische stof zoals bijtende soda, waarvoor versterkte veiligheidsmaatregelen en striktere procedures voor het hanteren nodig zijn. De opslag van 1 % vertegenwoordigt derhalve een conservatief maar redelijk middelpunt dat een billijke en naar risico gewogen vergelijking waarborgt, waarbij tegelijkertijd overschattingen worden vermeden.

(40) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Sinochem aan dat de Commissie de verzekeringspremie voor het vervoer van bijtende soda te hoog heeft geraamd. Het betoogde dat, zelfs indien bijtende soda gevaarlijker is dan epoxyharsen, dit op zich geen hogere verzekeringspremie rechtvaardigt. Sinochem betoogde dat de premie voor bijtende soda dezelfde diende te zijn als die voor epoxyharsen, aangezien bijtende soda een grondstof is die wordt verbruikt bij de vervaardiging van epoxyharsen.

(41) Sinochem heeft evenwel geen bewijsmateriaal verstrekt ter ondersteuning van het argument dat, hoewel bijtende soda gevaarlijker is dan epoxy, voor beide producten dezelfde transportverzekeringskosten zouden gelden. Het is ook algemeen bekend dat grondstoffen andere fysisch-chemische eigenschappen kunnen hebben dan eindproducten, zoals corrosiviteit, en dat een hogere corrosiviteit aanleiding kan geven tot een hogere verzekeringspremie ([14]). Het argument werd derhalve afgewezen.

(42) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen betwistte Sanmu de door de Commissie voorgestelde benchmark voor loonkosten in Thailand (gelijk aan 10,2 % van het uurloon), bestaande uit sociale lasten van 5,2 % voor de werkgever en 5 % voor de werknemer. Hoewel Sanmu het ermee eens was dat de sociale lasten voor de werkgever inderdaad 5,2 % bedragen, voerde het aan dat de aanvullende sociale lasten voor de werknemer niet door de werkgever worden gedragen en derhalve moeten worden uitgesloten van de berekening van de niet-verstoorde benchmark voor arbeid.

([11]) https://cma.opisnet.com/?utm_term=&utm_campaign=&utm_source=adwords&utm_medium=ppc&gad_source=1.
([12]) https://view.argusmedia.com/chemicals-market-reports.html.
([13]) https://freightinsurancecoverage.com/process/marine-cargo-insurance-cost.
([14]) https://traderiskguaranty.com/trgpeak/top-5-impact-insurance-costs.

(43) De Commissie heeft ermee ingestemd om alleen rekening te houden met de rechtstreeks door de werkgever gedragen sociale lasten (5,2 %) en heeft de berekening van de niet-verstoorde benchmark voor arbeid dienovereenkomstig herzien.

(44) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde Sanmu zijn in overweging 146 van de voorlopige verordening beschreven opmerking dat met de aanname van een wekelijkse arbeidstijd van veertig uur de werkelijke arbeidstijd, waarbij ook rekening moet worden gehouden met overuren, wordt onderschat. Ter aanvulling van dit argument verwees Sanmu naar de statistische databank van de Internationale Arbeidsorganisatie, meer specifiek de dataset "Labor Force Survey", die gericht is op de productiesector in Thailand ([15]). Op basis van deze bron moet de gemiddelde wekelijkse arbeidstijd in de productiesector in Thailand 47,2 uur bedragen.

(45) De Commissie heeft nota genomen van het gedocumenteerde bewijsmateriaal van Sanmu en heeft de berekening van de niet-verstoorde benchmark voor de loonkosten gewijzigd door voor Thailand uit te gaan van 47,2 uur per week.

(46) Als gevolg van de wijzigingen van de overwegingen 43 en 45 is de herziene benchmark inzake loonkosten gelijk aan 15,01 CNY/uur.

(47) Sanmu betoogde tevens dat de door de Commissie vastgestelde niet-verstoorde benchmark voor elektriciteit 7 % btw bevatte ([16]). Sanmu merkte op dat in Thailand aan industriële gebruikers een volledige btw-teruggaaf wordt toegekend en dat bedrijven de op inputs betaalde btw kunnen terugvorderen ([17]). Om deze reden verzocht Sanmu de Commissie om 7 % btw af te trekken van de niet-verstoorde benchmark voor elektriciteit.

(48) De Commissie heeft dit argument afgewezen. Het staat vast dat de elektriciteitsprijzen in Thailand worden vermeld exclusief btw. De bewering van Sanmu is gebaseerd op onjuiste informatie, waarschijnlijk als gevolg van een foutieve vertaling in het Engels. Op de officiële websites van zowel elektriciteitsleveranciers die eigendom zijn van de overheid, namelijk de Metropolitan Electricity Authority (MEA) en de Provincial Electricity Authority (PEA), als de Thaise commissie voor energieregulering (ERC) wordt duidelijk aangegeven dat de genoemde tarieven exclusief btw zijn. Deze websites dienen als gezaghebbende bronnen voor de prijs van elektriciteit in Thailand. De uitdrukkelijke vermelding van de btw-uitsluiting op deze platforms is openbaar toegankelijk.

(49) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Sanmu aan dat de Commissie weliswaar een niet-verstoorde benchmark voor elektriciteit in Thailand heeft vastgesteld, maar dat zij haar keuze voor tariefschema nr. 4 (d.w.z. "Large General Service") van de desbetreffende Thaise regeling, overeenkomend met het hoogste energieverbruik (gemiddeld energieverbruik van meer dan 250 000 kWh per maand) en een hogere basiselektriciteitsprijs, niet heeft gerechtvaardigd. Sanmu verzocht de Commissie om de meest geschikte categorie voor elektriciteitsverbruik als referentie te gebruiken op basis van de gecontroleerde verbruiksvolumes van de in de steekproef opgenomen Thaise onderneming Aditya Birla Chemicals (Thailand) Co., Ltd.

(50) Op basis van de in het dossier beschikbare informatie concludeerde de Commissie dat het passend was om epoxyproducenten in te delen in de verbruikscategorie "Large General Service". De verbruiksvolumes van elektriciteit voor alle in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs in de VRC tijdens het onderzoektijdvak ("OT") bevestigden in feite dat de keuze van tariefschema nr. 4, d.w.z. "Large General Service", passend was.

(51) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte Sinochem Group het gebruik van het spanningsniveau "4.2.3: 22 kV" bij de berekening van de elektriciteitskosten, daarbij verwijzend naar bewijs dat al was verstrekt tijdens de verificatie, waaruit bleek dat zijn producenten-exporteurs zijn aangesloten op het 110 kV-net. Sinochem verzocht om een herziening, zodat in plaats daarvan het spanningsniveau "4.2.1: 69 kV en meer" zou worden gebruikt.

(52) De Commissie heeft dit argument aanvaard en heeft de benchmark voor elektriciteit voor de betrokken producenten-exporteurs dienovereenkomstig herzien.

(53) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen heeft Sanmu een administratieve fout vastgesteld in de berekening van het gewogen gemiddelde elektriciteitstarief (THB/CNY per kWh).

([15]) IAO, databank Labor Force Statistics, "Mean weekly hours actually worked per employed person by sex and economic activity — Annual" ("Gemiddeld aantal werkelijk gewerkte uren per week per werknemer naar geslacht en economische activiteit — op jaarbasis"), Thailand (https://rshiny.ilo.org/dataexplorer35/?lang=en&segment=indicator&id=HOW_TEMP_SEX_ECO_NB_A&ref_area=THA).

([16]) Thailand Board of Investment (Thais Bureau voor investeringen) (https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs&utm).

([17]) PWC, "Thailand; Corporate — Other Taxes" (https://taxsummaries.pwc.com/thailand/corporate/other-taxes?utm).

(54) Naar aanleiding van de opmerking van Sanmu, en na correctie van de berekening, heeft de Commissie besloten gebruik te maken van de door alle in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs verstrekte gedetailleerde gegevens over het elektriciteitsverbruik. In plaats van een algemeen gewogen gemiddelde toe te passen, heeft de Commissie een bedrijfsspecifiek benchmarkelektriciteitstarief vastgesteld. Voor elke in de steekproef opgenomen producent-exporteur werd deze benchmark berekend op basis van zijn respectieve piek- en dalverbruik van elektriciteit, wanneer dergelijke gegevens beschikbaar waren. Het gerapporteerde verbruik werd vervolgens dienovereenkomstig toegerekend aan de toepasselijke piek- en daltarieven. Wanneer een producent geen onderscheid maakte tussen piek- en dalverbruik, heeft de Commissie het piektarief toegepast, ervan uitgaande dat het daltarief niet beschikbaar was voor de producent-exporteur.

(55) Daarnaast heeft de Commissie besloten om zowel de vraagkosten als de servicekosten in de benchmark voor het elektriciteitstarief op te nemen, om de elektriciteitskosten in het representatieve land volledig te weerspiegelen. De servicekosten werden uitgedrukt als een vast bedrag per maand, terwijl de vraagkosten werden vastgesteld, in kW, op basis van de conservatieve berekening van de elektriciteitsvraag. Deze werd vastgesteld door het totale piekverbruik van energie te delen door het aantal productie-uren.

(56) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte Sinochem Group de door de Commissie gehanteerde methode voor de toewijzing van de elektriciteitscategorieën van de onderneming aan het piek- en dalverbruik en verzocht de groep om bepaalde categorieën opnieuw in te delen.

(57) De Commissie aanvaardde dit argument en wijzigde de elektriciteitscategorieën in de gevallen waarin dit gerechtvaardigd was.

(58) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistten Sanmu en Sinochem het feit dat de Commissie het volledige elektriciteitsverbruik van de ondernemingen als piekverbruik beschouwde en geen onderscheid maakte tussen piek- en dalverbruik. Sanmu betoogde dat er bij de Thailand Board of Investment ([18]) openbare informatie over piekuren beschikbaar was. Anderzijds stelde Sinochem voor om het gemiddelde van het piek- en dalverbruik, gebaseerd op de tot zijn groep behorende ondernemingen die deze informatie hadden verstrekt, toe te passen op de onderneming die deze informatie niet had verstrekt.

(59) De Commissie heeft dit argument onderzocht en was het ermee eens dat het, gelet op het continue karakter van het productieproces, dat 24 uur per dag plaatsvindt, redelijk was om het elektriciteitsverbruik toe te wijzen op basis van het tarief voor de feitelijke verbruikstijd (Time-of-Use, TOU). Het tijdsschema voor de piekuren in het kader van het TOU-stelsel wordt gepubliceerd door de Metropolitan Electricity Authority (MEA) ([19]), die piekuren definieert als de periode van maandag tot en met vrijdag van 9.00 uur tot 22.00 uur. Dit komt overeen met 13 uur per dag gedurende vijf dagen per week, oftewel ongeveer 38,7 % van het totale aantal uren per week.

(60) In overeenstemming daarmee heeft de Commissie voor ondernemingen die geen uitsplitsing van het elektriciteitsverbruik naar tijdsperiode hadden verstrekt, 38,7 % van het totale elektriciteitsverbruik toegerekend als piekverbruik. Dit percentage komt sterk overeen met het aandeel van het piekverbruik dat is opgegeven door ondernemingen die gedetailleerde verbruiksgegevens hebben verstrekt.

(61) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte Sinochem de door de Commissie gehanteerde methode voor de berekening van de piekvraag. Volgens Sinochem moet de piekvraag worden berekend op grond van de werkelijke gegevens van de respondenten en kan deze vraag niet worden geraamd volgens de methode in overweging 62.

(62) De Commissie stelde de piekvraag in kW (d.w.z. de hoogste elektriciteitsvraag op een bepaald ogenblik) vast als het totale piekverbruik gedeeld door het gemiddelde aantal gewerkte werkuren tijdens de piekuren. Voor de berekening van het piekverbruik baseerde zij zich op de door de respondenten verstrekte gegevens of, voor ondernemingen die geen onderscheid maakten tussen piek- en dalverbruik, op de toewijzingsmethode in overweging 59. De Commissie achtte deze methode deugdelijk en consistent voor alle ondernemingen. Dit argument is derhalve afgewezen.

(63) Op basis van de opmerkingen in de overwegingen 49 tot en met 59 heeft de Commissie de benchmark voor elektriciteit voor elke producent-exporteur afzonderlijk opnieuw berekend.

([18]) https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs.
([19]) https://www.mea.or.th/en/our-services/tariff-calculation/other/-LDELdOY73W3K.

(64) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen verduidelijkte Sinochem zijn reeds in overweging 61 beschreven argument met betrekking tot het gebruik van verbruikte elektriciteit (in kWh) om de vraagkosten te bepalen. De Commissie heeft dit argument onderzocht en geconcludeerd dat aanvaarding ervan geen gevolgen zou hebben voor de dumpingmarge van de Sinochem Group. De opmerking was derhalve niet ter zake dienend.

(65) Op soortgelijke wijze als in overweging 47 vroeg Sanmu of de door de Commissie vastgestelde niet-verstoorde benchmark voor aardgas 7 % btw bevatte.

(66) De Commissie berekende de niet-verstoorde benchmark voor aardgas op basis van de verbruiksgegevens van het Thaise ministerie van Energie ([20]). Zij deelde de totale waarde van het aardgasverbruik in Thailand in 2023 door het overeenkomstige totale volume. De resulterende waarde per eenheid bevatte geen btw. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(67) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde Sanmu zijn verzoek om inzage in alle rekeningen van de onderneming die werd geselecteerd voor de vaststelling van de niet-verstoorde waarde voor VAA-kosten en winst in Thailand (Aditya Birla). Sanmu voerde aan dat de winst- en-verliesrekeningen over 2023 en 2024 geen begeleidende nota's of toelichting bevatten, waardoor de partijen geen inzicht konden krijgen in de wijze waarop de VAA-kosten waren berekend. Sanmu merkte met name op dat de Commissie alle directe verkoopkosten, zoals kosten in verband met vervoer, provisies enz., van de VAA-kosten zou moeten aftrekken.

(68) De Commissie verzocht Aditya Birla om toestemming voor het gebruik van de in de vragenlijst voor exporteurs opgenomen vervoerskosten en voor het aftrekken van deze kosten van de berekende VAA-kosten, en verkreeg daartoe de toestemming. Bijgevolg heeft de Commissie het niet-verstoorde en redelijke percentage voor VAA-kosten dat is gebruikt bij de vaststelling van de normale waarde gewijzigd van 18,0 % in 12,6 %.

3.1.2.4. Productiekosten — overige opmerkingen

(69) Na de voorafgaande kennisgeving voerde Jiangsu Ruiheng aan dat de Commissie de bij de berekening van de dumpingmarge gebruikte overheadkosten had overschat. Jiangsu Ruiheng betoogde met name dat de Commissie de volledige overheadkosten van de upstreamproductiestappen had toegerekend aan epoxyharsen, in plaats van deze kosten te verdelen op basis van het werkelijke verbruik dat nodig is voor de productie van epoxyhars.

(70) Anders dan Jiangsu Ruiheng aanvoert, heeft de Commissie echter de in elke fase van het verticaal geïntegreerde proces gemaakte overheadkosten toegerekend in verhouding tot de voor zijn productie van epoxyharsen gebruikte outputs, zodat een nauwkeurige kostenverdeling zonder overschatting is gewaarborgd. Deze schatting werd tijdens de controle ter plaatse uitgevoerd in samenwerking met de onderneming, en de resulterende kosten werden gebruikt om de dumpingmarge te berekenen zonder verdere wijzigingen aan te brengen. Het argument werd derhalve afgewezen.

(71) Na de voorafgaande kennisgeving voerde JKYC aan dat een van de productsoorten waarvoor het abusievelijk de productiekosten had opgegeven, niet het betrokken product was en niet naar de Unie was uitgevoerd. Derhalve verzocht JKYC de Commissie om de dumpingmarge opnieuw te berekenen zonder die productsoort.

(72) Na onderzoek van het voor de voorlopige dumpingmarge gebruikte dossier van de gecontroleerde productiekosten bevestigde de Commissie dat één productsoort niet onder de omschrijving van het betrokken product viel. Derhalve heeft de Commissie de dumpingmarge opnieuw berekend zonder deze productsoort.

3.1.2.5. Conclusie inzake de normale waarde

(73) De Commissie heeft hierboven alle opmerkingen over de normale waarde behandeld en heeft haar bevindingen waar passend herzien, zoals hierboven beschreven. De overige bevindingen in punt 3.1.2 van de voorlopige verordening worden bevestigd.

3.1.3. *Uitvoerprijs en vergelijking*

(74) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de bevindingen inzake de uitvoerprijs en de vergelijking van de voorlopige verordening bevestigd.

([20]) https://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static.

3.1.4. *Dumpingmarges*

(75) Zoals beschreven in punt 3.1.2, heeft de Commissie de dumpingmarges herzien naar aanleiding van argumenten van belanghebbenden.

(76) De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs (kosten, verzekering en vracht), grens Unie, vóór inklaring, zijn als volgt:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
Sinochem Group, bestaande uit — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0
Andere meewerkende ondernemingen	23,0
Alle overige invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China	33,0

3.2. **Republiek Korea**

3.2.1. *Normale waarde*

(77) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde de klager aan dat de twee in de steekproef opgenomen Koreaanse producenten-exporteurs die 85 % tot 95 % van de Koreaanse productie van epoxyharsen vertegenwoordigen, zoals geschat door de klager, onjuiste informatie lijken te hebben verstrekt over de bron van hun leveringen van epichloorhydrine ("ECH"). Aangezien 28 % tot 32 % van de in Korea voor de productie van epoxyhars gebruikte ECH uit de VRC werd ingevoerd en deze exporteurs verantwoordelijk waren voor de productie van bijna alle epoxyharsen in Korea, was het mathematisch gezien onwaarschijnlijk dat de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs het gebruik van Chinese ECH zouden hebben vermeden.

(78) De klager voerde verder aan dat de normale waarde in Korea niet mag worden gebaseerd op binnenlandse prijzen, die aanzienlijk verlaagd waren als gevolg van verstoringen door de invoer uit de VRC, waardoor in Korea een bijzondere marktsituatie in de zin van artikel 2, lid 3, van de basisverordening ontstond. Bijgevolg moet de normale waarde worden berekend op basis van de kosten en moet de prijs van ECH in Korea worden vervangen door een geschikte benchmark. De klager stelde voor om de prijs van ECH in Noord-Amerika of West-Europa te gebruiken.

(79) De Commissie heeft bevestigd dat zij bij controle van de inkooptransacties voor de grondstoffen, waaronder de bepaling van de landen van oorsprong van de goederen, heeft vastgesteld dat de VRC niet de belangrijkste leverancier van ECH voor de twee in de steekproef opgenomen exporteurs was. Daarnaast stelde de Commissie vast dat de inkoopprijs van ECH uit de VRC in overeenstemming was met de gemiddelde inkoopprijs van de exporteurs in het onderzoektijdvak, waaronder de inkoopprijs van de exporteurs bij invoer uit verschillende andere bronlanden dan de VRC, zoals de Europese Unie.

(80) Wat het argument betreffende het bestaan van een bijzondere marktsituatie betreft, merkte de Commissie op dat de VRC niet de belangrijkste exporteur van ECH in de wereld was, maar dat dit Thailand was met een wereldwijde uitvoer van meer dan 108 000 MT in het onderzoektijdvak, ten opzichte van een uitvoer van 58 000 MT door de VRC. Thailand was ook de grootste exporteur in de regio Azië. Bovendien lag de gemiddelde prijs van ECH bij uitvoer uit Thailand in dezelfde orde van grootte als die bij uitvoer uit de VRC. Derhalve speelde zowel de VRC als Thailand, gezien hun productiecapaciteiten en uitvoerstrategieën, waarschijnlijk een cruciale rol bij het bepalen van de prijzen van ECH in de gehele Aziatische regio. Daarnaast zijn de prijzen van ECH in Azië mogelijk beïnvloed door verschillende andere factoren, waaronder de vraag vanuit industriële sectoren zoals de bouwsector en de coatingsector ([21]). Bovendien kan de sterke concurrentie tussen producenten in de regio hebben bijgedragen tot het handhaven van concurrerende prijzen. Bijgevolg wordt, wanneer het niveau van de prijzen van ECH in Korea uitsluitend wordt toegeschreven aan de invoer uit de VRC, mogelijk niet volledig rekening gehouden met de complexiteiten van de marktdynamiek in de Aziatische regio.

([21]) https://www.chemanalyst.com/Pricing-data/epichlorohydrin-55.

(81) Op basis hiervan en van de door de klager verstrekte informatie kon de Commissie niet concluderen dat de overcapaciteit van de VRC op het gebied van ECH heeft geleid tot kunstmatig lage prijzen van ECH op naburige markten, waaronder Korea, waardoor een bijzondere marktsituatie kon ontstaan. De Commissie heeft derhalve vastgesteld dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor het corrigeren van de kosten op grond van artikel 2, lid 3 van de basisverordening.

(82) Na het hierboven beschreven argument te hebben afgewezen, heeft de Commissie de bevindingen van de voorlopige verordening met betrekking tot de normale waarde voor Korea bevestigd.

3.2.2. *Uitvoerprijs*

(83) Aangezien hierover geen opmerkingen werden ontvangen, worden de overwegingen 207 en 208 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.2.3. *Vergelijking*

(84) Aangezien hierover geen opmerkingen werden ontvangen, worden de overwegingen 209 tot en met 214 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.2.4. Dumpingmarges

(85) Aangezien hierover geen opmerkingen werden ontvangen, worden de overwegingen 215 tot en met 220 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.3. **Taiwan**

3.3.1. *Normale waarde*

(86) Aangezien hierover geen opmerkingen werden ontvangen, wordt overweging 221 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.3.2. *Uitvoerprijs*

(87) Aangezien hierover geen opmerkingen werden ontvangen, worden de overwegingen 223 en 224 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.3.3. *Vergelijking*

(88) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Nan Ya aan dat door verschillen in hoeveelheden per order op de binnenlandse markt van Taiwan en de uitvoermarkt in de Unie de normale waarde en de uitvoerprijs niet vergelijkbaar waren.

(89) Tijdens het onderzoek heeft Nan Ya geen bewijsmateriaal verstrekt of overgelegd waaruit blijkt dat er verschillen in handelsstadium waren tussen de binnenlandse markt en de uitvoermarkten, of dat de bestelde hoeveelheid per order een relevante factor was bij de vaststelling van de prijzen. Bovendien heeft Nan Ya geen bewijsmateriaal overgelegd met betrekking tot op kwantiteit gebaseerde kortingen of ander bewijsmateriaal ter staving van het argument dat grotere verkoopvolumes noodzakelijkerwijs tot verlaagde prijzen zouden leiden.

(90) De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

3.3.4. *Dumpingmarges*

(91) Aangezien hierover geen opmerkingen werden ontvangen, worden de overwegingen 231 tot en met 233 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.4. **Thailand**

(92) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Aditya Birla aan dat de Commissie in de voorlopige verordening geen rekening had gehouden met de opmerkingen van Aditya Birla over de voorafgaande kennisgeving. Aditya Birla voerde nogmaals hetzelfde aan in twee afzonderlijke opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen. In beide opmerkingen werden in hoofdzaak dezelfde argumenten herhaald die reeds waren aangevoerd na de mededeling van de voorlopige bevindingen, zonder dat nieuw bewijsmateriaal werd verstrekt dat kon leiden tot een wijziging van de conclusies in de mededeling van de definitieve bevindingen.

(93) Zoals toegelicht in overweging 4, zijn de ontvankelijke opmerkingen over de voorafgaande kennisgeving beperkt tot de juistheid van de berekeningen. Dit was ook vermeld in de documenten betreffende de voorafgaande kennisgeving, die met de belanghebbenden werden gedeeld. De door Aditya Birla ingediende opmerkingen over de voorafgaande kennisgeving vielen buiten dit kader, omdat daarin zaken worden behandeld die pas na de instelling van de voorlopige maatregelen aan de orde mogen worden gesteld en mogen worden behandeld. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

3.4.1. *Normale waarde*

(94) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Aditya Birla aan dat de Commissie ten onrechte gebruik had gemaakt van de werkelijke winstpercentages op de binnenlandse markt voor productsoorten (PCN's) die op de binnenlandse markt werden verkocht in hoeveelheden die niet voldeden aan de in artikel 2, lid 2, van de basisverordening vastgestelde drempel van 5 %, waardoor die verkopen volgens Aditya Birla niet in het kader van normale handelstransacties plaatsvonden. Volgens Aditya Birla was dit in strijd met artikel 2, lid 3, van die verordening en had de Commissie in plaats daarvan gebruik moeten maken van de winstmarge op basis van alle binnenlandse verkopen in het kader van normale handelstransacties, ongeacht het betrokken PCN. Aditya Birla voerde nogmaals hetzelfde aan in twee opmerkingen die na de mededeling van de definitieve bevindingen werden ingediend. Daarin herhaalde het eerdere aangevoerde argumenten, maar verstrekte het geen nieuw bewijsmateriaal dat kon leiden tot een wijziging van de conclusies in de mededeling van de definitieve bevindingen.

(95) De Commissie merkte op dat, anders dan Aditya Birla betoogt, de binnenlandse verkopen met een volume van minder dan 5 % van de uitvoer van dezelfde productsoort niet worden geacht niet in het kader van normale handelstransacties plaats te vinden. Artikel 2, lid 3, van de basisverordening verwijst immers naar "[een soortgelijk product dat] niet in voldoende hoeveelheden **in het kader van normale handelstransacties** is verkocht". (nadruk toegevoegd). De transacties op basis waarvan de werkelijke winst uit de verkoop van de relevante PCN's die zijn gebruikt voor de berekening van de normale waarden overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening, is vastgesteld, waren inderdaad stuk voor stuk winstgevend en vonden dus plaats in het kader van normale handelstransacties. De aanname dat de Commissie een winst heeft gebruikt die is gebaseerd op transacties die niet in het kader van normale handelstransacties plaatsvonden, is dus feitelijk onjuist.

(96) In zijn opmerkingen na de mededeling van de voorlopige bevindingen lijkt Aditya Birla verkopen die niet in het kader van normale handelstransacties plaatsvonden (artikel 2, lid 4, van de basisverordening) te verwarren met verkopen die niet voldoen aan de representativiteitstest van artikel 2, lid 2, van die verordening. Dat overeenkomstig artikel 2, lid 2, onvoldoende hoeveelheden zijn verkocht, betekent niet dat deze verkopen niet hebben plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties. Zoals vermeld in overweging 95, hebben de verkooptransacties die werden gebruikt om de werkelijke winst voor de relevante PCN's te berekenen, wel degelijk plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties.

(97) Wat betreft de klacht dat de winst die is gebruikt voor de berekening van de normale waarde voor de betrokken PCN's was gebaseerd op verkooptransacties die in totaal de drempel van 5 % van artikel 2, lid 2, van de basisverordening niet overschreden, merkte de Commissie het volgende op.

(98) Indien de op de binnenlandse markt in het kader van normale handelstransacties verkochte hoeveelheid onvoldoende groot is (d.w.z. minder bedraagt dan 5 % van de naar de Unie verkochte hoeveelheid van het betrokken product), zoals het geval was voor de betrokken PCN's, kan de normale waarde worden berekend op basis van de productiekosten in het land van oorsprong, vermeerderd met een redelijk bedrag voor VAA-kosten en winst, of op basis van representatieve exportprijzen ([22]). In dat opzicht volgt artikel 2, lid 3, van de basisverordening de bepalingen van artikel 2.2 WTO-ADA.

(99) Met betrekking tot de VAA-kosten en winst die moeten worden gebruikt voor de berekening op grond van artikel 2, lid 3, bepalen artikel 2, lid 6, van de basisverordening en artikel 2.2.2 WTO-ADA onder meer dat de bedragen voor VAA-kosten en winst moeten worden gebaseerd op feitelijke gegevens over de productie en de verkoop van het soortgelijke product, in het kader van normale handelstransacties, door de exporteur of de producent op wie het onderzoek betrekking heeft. Wanneer deze bedragen niet op die manier kunnen worden vastgesteld, worden drie alternatieve methoden voorgesteld om deze te berekenen.

([22]) Zie in die zin arrest van het Hof van Justitie van 1 oktober 2014, *Raad/Alumina*, C-393/13 P, ECLI:EU:C:2014:2245, punt 20 en aldaar aangehaalde rechtspraak.

(100) Aangezien artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening grotendeels overeenkomen met respectievelijk de artikelen 2.2 en 2.2.2 WTO-ADA, moeten zij zo veel mogelijk worden uitgelegd in overeenstemming met de overeenkomst ([23]).

(101) Zoals opgemerkt door de Beroepsinstantie in EC — Tube or Pipe Fittings ([24]), "worden in artikel 2.2.2 criteria vastgesteld voor de vaststelling van "redelijke bedragen" voor VAA-kosten en winst bij de berekening van de berekende normale waarde krachtens artikel 2.2". Daarna merkte de Beroepsinstantie het volgende op: "Bij bestudering van de bewoordingen van de aanhef van artikel 2.2.2 stellen wij vast dat deze bepaling een algemene verplichting oplegt aan een onderzoeksinstantie om bij de vaststelling van de bedragen voor VAA-kosten en winst gebruik te maken van "feitelijke gegevens over de productie en de verkoop in het kader van normale handelstransacties". Alleen "wanneer deze bedragen niet op deze grondslag kunnen worden vastgesteld", mag een onderzoeksinstantie een van de drie andere methoden van de punten i) tot en met iii) toepassen. Volgens ons blijkt uit de bewoordingen van de aanhef dat een onderzoeksinstantie bij het vaststellen van de VAA-kosten en de winst overeenkomstig artikel 2.2.2 eerst moet trachten om deze vast te stellen aan de hand van "feitelijke gegevens over de productie en de verkoop in het kader van normale handelstransacties. Indien er voor de exporteur en het onderzochte soortgelijke product feitelijke gegevens over de VAA-kosten en winst in het kader van normale handelstransacties beschikbaar zijn, is een onderzoeksinstantie gehouden om deze gegevens te gebruiken voor de berekening van de normale waarde; zij mag de normale waarde niet berekenen aan de hand van VAA-kosten en winst op basis van andere gegevens of met behulp van een andere methode" ([25]).

(102) Hieruit volgt dat, indien de betreffende verkopen hebben plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties, zoals het geval was, de hoeveelheid ervan er niet toe doet. Zoals de Beroepsinstantie heeft opgemerkt, "impliceert het ontbreken van bewoordingen met betrekking tot geringe hoeveelheden in artikel 2.2.2 dat artikel 2.2.2 niet aldus mag worden gelezen dat daarin wordt voorzien in een uitzondering voor verkopen in geringe hoeveelheden" ([26]). Wanneer er feitelijke winstgegevens beschikbaar zijn over de verkoop door een producent-exporteur in het kader van normale handelstransacties, mag en moet de Commissie, overeenkomstig deze rechtspraak, deze feitelijke winstgegevens gebruiken bij de berekening van de normale waarde. Deze verplichting geldt ongeacht het verkoopvolume waarop de betreffende transacties betrekking hebben.

(103) Om de hierboven uiteengezette redenen werd het argument van Aditya Birla betreffende de vaststelling van de normale waarde afgewezen.

(104) Aditya Birla voerde aan dat kosten van technische dienstverlening, die betrekking hebben op de kosten van diensten die worden verleend aan afnemers die epoxyharsen gebruiken voor nieuwe toepassingen of eindtoepassingen, of in gewijzigde omstandigheden, uitsluitend mogen worden toegerekend aan binnenlandse verkopen. Bijgevolg was Aditya Birla van mening dat deze kosten niet mochten worden opgenomen in de algemene kosten van de onderneming. Aditya Birla herhaalde zijn opmerkingen ook in antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen.

(105) De Commissie was het niet met dit standpunt eens. Technische bijstand wordt doorgaans aangeboden aan klanten op de binnenlandse markt. Krachtens artikel 2, lid 6, van de basisverordening worden de bedragen voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en winst gebaseerd op feitelijke gegevens over de productie en de verkoop van het soortgelijke product, in het kader van normale handelstransacties, door de exporteur of de producent op wie het onderzoek betrekking heeft. De Commissie was derhalve van mening dat deze kosten van algemene aard zijn en dat zij in de algemene kosten van de onderneming moeten worden opgenomen, zodat dit argument wordt afgewezen.

(106) In dezelfde context maakte Aditya Birla melding van een royaltyovereenkomst, op grond waarvan Aditya Birla provisies moet betalen aan de betrokken onderneming. Aditya Birla voerde aan dat deze provisies uitsluitend betrekking hebben op specifieke producten en verkopen en niet mogen worden opgenomen in de VAA-kosten.

(107) Ondanks de verwijzing door Aditya Birla naar de royaltyovereenkomst met betrekking tot kosten van technische dienstverlening, gaat het hierbij om verschillende kwesties. Het lijkt erop dat Aditya Birla deze onbedoeld door elkaar heeft gehaald. De Commissie heeft de door Aditya Birla gerapporteerde correcties op basis van de royaltyovereenkomst niet aan de algemene VAA-kosten toegerekend, wat leidt tot de afwijzing van het argument betreffende de royaltyovereenkomst.

([23]) Zie bijvoorbeeld arrest van het Hof van Justitie van 19 december 2013, Transnational Company "Kazchrome" en ENRC Marketing/Raad, C-10/12 P, ECLI:EU:C:2013:865, punt 54; arrest van het Gerecht van 16 december 2020, Changmao Biochemical Engineering/Commissie, T-541/18, ECLI:EU:T:2020:605, punt 61.

([24]) Rapport van de WTO-beroepsinstantie, *European Communities — Anti Dumping Duties on Malleable Cast Iron Tube or Pipe Fittings from Brazil*, WT/DS219/R, punt 96.

([25]) Ibid., punt 97.

([26]) Ibid., punt 98.

3.4.2. *Uitvoerprijs*

(108) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Aditya Birla aan dat de Commissie de verkoopprijs van epoxyharsen niet had mogen corrigeren wanneer de verharder en het epoxyhars samen werden verkocht voor dezelfde nominale prijs per eenheid. Aditya Birla voerde aan dat de Commissie in deze gevallen ten onrechte de gecombineerde verkoop van epoxyhars en verharder als een verkoop van een systeem of een kit had aangemerkt. Aditya Birla herhaalde zijn opmerkingen ook in antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen.

(109) De Commissie is van mening dat wanneer Aditya Birla dezelfde nominale verkoopprijs van epoxy en verharder rapporteert, de werkelijke prijs van het epoxyhars in feite lager was dan de op de factuur vermelde prijs, die niet de economische werkelijkheid weergaf. De reden hiervoor is dat verharders en epoxyharsen wezenlijk andere productiekosten hebben en verharders bij afzonderlijke verkoop tegen een aanzienlijk hogere prijs worden verkocht dan epoxyharsen. De Commissie achtte het derhalve noodzakelijk de nominale verkoopprijs voor de verkopen te corrigeren wanneer dezelfde prijs was vermeld voor het epoxyhars en de verharder, om rekening te houden met de verschillen in de respectieve kosten van verharders en epoxyharsen. Op die manier werden de verkoopprijzen in overeenstemming gebracht met transacties waarbij epoxyharsen en verharders afzonderlijk werden verkocht.

(110) De Commissie was het dus niet eens met het argument van Aditya Birla. Ongeacht of de verkopen worden beschouwd als verkopen van een kit of een systeem, geven de gecombineerde verkopen van verharders en epoxy met dezelfde nominale verkoopprijs om de hierboven uiteengezette redenen niet de economische werkelijkheid weer. In dergelijke gevallen is een correctie gerechtvaardigd en was de beste beschikbare basis voor deze correctie de respectieve kosten van de elementen, naar analogie van situaties waarin verharders en epoxyharsen als kits worden verkocht.

(111) Bovendien voerde Aditya Birla niet aan, noch verstrekte de onderneming bewijs dat de hoge verkoopprijzen die in het geval van gecombineerde verkopen werden gerapporteerd, ook zouden zijn bereikt wanneer het epoxyhars afzonderlijk werd verkocht, of dat dezelfde lage prijzen voor verharders ook van toepassing zouden zijn geweest wanneer verharders afzonderlijk werden verkocht.

(112) De Commissie bleef derhalve bij haar standpunt dat wanneer epoxyharsen en verharders in combinatie worden verkocht tegen dezelfde nominale prijs, een correctie op de nominale verkoopprijzen van epoxy gerechtvaardigd was en wees het argument af.

(113) Aditya Birla voerde tevens aan dat de Commissie de correctie voor VAA-kosten en winst van zijn Duitse dochteronderneming CTP Advance Materials GmbH ("CTP") ten onrechte heeft toegepast op de verkoopprijzen van Aditya Birla op de markt van de Unie. De correctie was gebaseerd op de totale VAA-kosten van CTP en een fictieve winst.

(114) De Commissie heeft dit argument gedeeltelijk aanvaard. Hoewel de Commissie bij haar standpunt bleef dat CTP als agent optrad voor alle verkopen van Aditya Birla in de Unie, erkende zij dat de winstcorrectie in overweging 244 van de voorlopige verordening ook VAA-kosten in verband met verwerkingsactiviteiten bevatte. Bijgevolg heeft de Commissie de op de verkopen toegepaste correctie voor VAA-kosten en winst naar beneden bijgesteld wanneer CTP slechts als agent optrad. Niettegenstaande de correctie na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde Aditya Birla zijn opmerkingen ook in antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen, waarbij het de eerdere argumenten herhaalde, maar geen nieuw bewijsmateriaal verstrekte dat kon leiden tot een wijziging van de conclusies in de mededeling van de definitieve bevindingen.

(115) Verder was Aditya Birla het niet eens met de door de Commissie toegepaste toerekeningsmethode in gevallen waarin epoxyhars door CTP verder wordt verwerkt voordat het wordt wederverkocht. Ten eerste voerde Aditya Birla aan dat de Commissie de verwerkingskosten niet aan verschillende elementen (epoxyhars en andere stoffen) had mogen toerekenen op basis van volume. Ten tweede betoogde Aditya Birla dat de Commissie ten onrechte de verkoopprijs van verwerkte producten aan de componenten heeft toegerekend op basis van de respectieve inkoopprijs ervan, zoals beschreven in overweging 238 van de voorlopige verordening.

(116) De Commissie was het met geen van beide argumenten eens. Ten eerste brengt de aard van de verwerking door CTP, waarbij epoxyhars wordt gemengd met andere stoffen, met zich mee dat niet de waarde van de verwerkte producten, maar het volume ervan de belangrijkste kostenfactor is. De verwerkingskosten moeten derhalve worden toegerekend op basis van het volume van de elementen.

(117) Ten tweede moet de verkoopprijs van het verwerkte product aan de componenten worden toegerekend op basis van de respectieve productiekosten of inkoopprijs ervan. Uit deze toerekeningsmethode volgt dat de verschillende componenten van het verwerkte product dezelfde winstmarge hebben, wat een redelijke aanname is die door de onderneming niet wordt weersproken.

(118) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen betoogde Aditya Birla ook dat de Commissie bij het berekenen van de dumping geen rekening had gehouden met een aantal verkooptransacties.

(119) De door Aditya Birla genoemde transacties hadden plaatsgevonden buiten het onderzoektijdvak, waren verricht buiten de Unie of waren niet verricht door Aditya Birla. Derhalve werden die transacties terecht buiten de dumpingberekeningen gehouden.

(120) Derhalve heeft de Commissie om de hierboven uiteengezette redenen de argumenten betreffende de methode voor de toerekening van de verwerkingskosten en de verkoopprijs afgewezen.

(121) Aditya Birla voerde tevens aan dat de Commissie bij de berekening van de cif-prijs van de invoer voor de bepaling van de schademarge ten onrechte de verkoopprijs van Aditya Birla bij verkoop aan CTP heeft toegepast. Volgens Aditya Birla had de Commissie in plaats daarvan de op basis van de verkoopprijs van verwerkte producten teruggerekende prijs moeten gebruiken, zoals beschreven in overweging 237 van de voorlopige verordening. Aditya Birla herhaalde zijn opmerkingen ook in antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen, waarbij het de eerdere argumenten herhaalde, maar geen nieuw bewijsmateriaal verstrekte dat kon leiden tot een wijziging van de conclusies in de mededeling van de definitieve bevindingen.

(122) De Commissie heeft dit argument afgewezen. Anders dan Aditya Birla betoogde, heeft de Commissie de cif-prijzen berekend op basis van de prijzen bij verkoop aan de niet-verbonden onafhankelijke afnemers in de Unie.

3.4.3. *Vergelijking*

(123) Aangezien hierover geen opmerkingen werden ontvangen, worden de overwegingen 239 tot en met 244 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.4.4. *Dumpingmarge*

(124) Naar aanleiding van de correctie in overweging 110 wordt de dumpingmarge herzien van 32,8 % tot 29,9 %.

(125) De volgende tabel bevat de definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
Alle overige invoer van oorsprong uit Thailand	29,9

4. **SCHADE**

4.1. **Omschrijving van de bedrijfstak van de Unie en de productie in de Unie**

(126) Aangezien er geen opmerkingen over de omschrijving van de bedrijfstak van de Unie en de productie in de Unie zijn ontvangen, zijn de bevindingen in de overwegingen 249 tot en met 254 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.2. **Verbruik in de Unie**

(127) Aangezien er geen opmerkingen over het verbruik in de Unie zijn ontvangen, zijn de bevindingen in de overwegingen 255 tot en met 258 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.3. **Invoer uit de betrokken landen**

4.3.1. *Cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer uit de betrokken landen*

(128) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen gaf Nan Ya te kennen niet in te stemmen met het besluit van de Commissie om de invoer uit Taiwan cumulatief met de invoer uit andere betrokken landen te beoordelen, met het argument dat de voorwaarden voor concurrentie tussen de ingevoerde producten uit Taiwan en die uit andere betrokken landen en tussen de ingevoerde producten uit Taiwan en het soortgelijke binnenlandse product fundamenteel verschillen. Volgens de exporteur waren de invoervolumes uit Taiwan en het marktaandeel van de invoer in de Unie uit Taiwan zeer gering vergeleken met de invoer uit de andere betrokken landen en ontwikkelde die invoer zich op een geheel andere wijze dan de invoer uit de andere betrokken landen. Nan Ya voerde aan dat aangezien de invoer uit Taiwan in de Unie tussen 2022 en het einde van het onderzoektijdvak marktaandeel verloor, de bedrijfstak van de Unie zijn marktaandeel verloor aan invoer uit andere betrokken landen en niet aan Taiwanese producenten-exporteurs. Tot slot betoogde Nan Ya dat de invoer uit Taiwan de markt van de Unie binnenkwam in een veel lager volume en tegen hogere prijzen dan de invoer uit andere betrokken landen en dat zelfs tijdens het onderzoektijdvak de prijzen van de invoer in de Unie uit Taiwan 7 % hoger bleven dan in 2020.

(129) Ten eerste was, zoals uiteengezet in overweging 260 van de voorlopige verordening, het volume van de invoer uit Taiwan niet verwaarloosbaar in de zin van artikel 5, lid 7, van de basisverordening. Ten tweede steeg de invoer uit Taiwan, overeenkomstig de ontwikkeling van het marktaandeel van de andere betrokken landen, in de beoordelingsperiode met 4 795 ton tot een marktaandeel van 3,3 % (tegenover 1,7 % in 2020). Bovendien werd voor de Taiwanese producenten-exporteurs dumping vastgesteld. Tot slot waren, zoals toegelicht in punt 4.3.1 van de voorlopige verordening, de voorwaarden voor concurrentie tussen de met dumping ingevoerde producten uit de VRC, Taiwan en Thailand en tussen de met dumping ingevoerde producten uit de betrokken landen en het soortgelijke product in de Unie vergelijkbaar, en Nan Ya leverde geen bewijs van het tegendeel. Derhalve werd voldaan aan alle criteria van artikel 3, lid 4, van de basisverordening om voor de schadevaststelling de invoer uit Taiwan cumulatief met de invoer uit de VRC en Thailand te beoordelen. Derhalve moest het argument van Nan Ya worden afgewezen.

(130) Aangezien er geen verdere opmerkingen over de cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer uit de betrokken landen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar dienaangaande in de overwegingen 259 tot en met 265 van de voorlopige verordening getrokken conclusies bevestigd.

4.3.2. *Volume en marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen*

(131) ERC voerde aan dat de door de Commissie gebruikte invoerstatistieken onvolledig en onbetrouwbaar zijn, aangezien deze uitsluitend gebaseerd zijn op GN-code 3907 30 00 en andere relevante GN-codes (2910 90 00, 3824 99 92 en 3824 99 93) daarin buiten beschouwing zijn gelaten zonder adequate controle en zonder te motiveren waarom bepaalde GN-codes niet in aanmerking zijn genomen. ERC plaatste bovendien vraagtekens bij het gebruik door de Commissie van commercieel verkregen gegevens van S&P Global, die niet openbaar beschikbaar zijn en mogelijk geen positief bewijsmateriaal vormen.

(132) Ten eerste heeft de Commissie in overweging 267 van de voorlopige verordening duidelijk en ondubbelzinnig uiteengezet welke methode zij heeft toegepast voor het vaststellen van de invoer uit de betrokken landen en waarom zij bepaalde brede goederencodes die ook meerdere andere producten dan epoxyharsen omvatten, buiten beschouwing heeft gelaten. In dat opzicht heeft ERC in zijn opmerkingen niet onderbouwd waarom een dergelijke benadering ongeldig moet worden verklaard en hoe een alternatieve benadering i) nauwkeurigere resultaten voor de invoer uit de betrokken landen oplevert en/of ii) de analyse van de Commissie ontkracht. Ten tweede zijn de door de Commissie gebruikte invoergegevens uitsluitend afkomstig van Eurostat, een openbaar beschikbare databank met controleerbare gegevens, en zijn die gegevens niet aangevuld met particuliere marktgegevens. De Commissie heeft enkel verklaard dat de gegevens van Eurostat in overeenstemming zijn met de inlichtingen van S&P Global, zonder haar analyse of conclusies op deze inlichtingen te baseren. Bovendien zijn de inlichtingen van S&P Global, anders dan ERC betoogt, een abonnementsdienst die door de sector epoxyharsen op brede schaal wordt gebruikt. Het is redelijk te veronderstellen dat ERC en/of zijn leden alle belang zouden hebben bij toegang tot de gegevens uit een toonaangevende en zeer uitgebreide gegevensbron in de sector epoxyharsen. Los daarvan is het onbetwistbaar dat de Commissie de voor haar bevindingen gebruikte invoergegevens heeft opgevraagd uit Eurostat, een openbaar beschikbare databank. Het argument van ERC werd derhalve afgewezen.

(133) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde ERC aan dat de Commissie de gegevens van S&P Global selectief heeft gebruikt. Volgens ERC heeft de Commissie de gegevens op inconsistente wijze gebruikt door er een beroep op te doen voor de niet-geverifieerde macro-economische schadegegevens en niet voor het onderzoek van de invoer.

(134) Anders dan ERC betoogt, heeft de Commissie de betwiste gegevens niet selectief gebruikt. Hoewel de Commissie de inlichtingen van S&P Global als primaire gegevensbron heeft gebruikt om een volledig beeld te krijgen van de macro-economische indicatoren van de bedrijfstak van de Unie, was het eenvoudigweg niet nodig om de gegevens van S&P Global als primaire bron te gebruiken om de invoer uit de betrokken landen vast te stellen, aangezien volledige gegevens daarover beschikbaar waren in Eurostat. In ieder geval zijn de gegevens van S&P in overeenstemming met de gegevens van Eurostat met betrekking tot de invoerstatistieken. De gekozen aanpak maakt de door de Commissie gehanteerde methodologie niet selectief en gebrekkig van aard. Het argument van ERC is dan ook afgewezen.

4.3.3. *Prijzen van de invoer uit de betrokken landen en prijsonderbieding*

(135) QR Polymers, de exclusieve distributeur van Nan Ya voor Griekenland, voerde na de mededeling van de voorlopige bevindingen aan dat de prijsonderbieding die de Commissie zegt te hebben vastgesteld, in Griekenland niet aanwezig is. De Commissie herinnerde er onder verwijzing naar punt 4.3.3 van de voorlopige verordening aan dat de onderbieding werd berekend op basis van gegevens over de uitvoer naar de Unie uit de gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, waaronder Nan Ya, en de verkopen in de Unie van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie voor de markt van de Unie in haar geheel (in tegenstelling tot een geselecteerd land of geselecteerde landen). Bijgevolg is het argument van QR Polymers niet ter zake dienend.

(136) Aangezien er geen verdere opmerkingen zijn ontvangen over het volume, het marktaandeel en de prijs van de invoer uit de betrokken landen, heeft de Commissie haar dienaangaande in de overwegingen 266 tot en met 276 van de voorlopige verordening getrokken conclusies bevestigd.

4.4. **Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie**

4.4.1. *Algemene opmerkingen*

(137) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde ERC aan dat de schadebeoordeling gebaseerd is op macro- en micro-economische gegevens die niet uitsluitend zijn ontleend aan de antwoorden van de producenten in de Unie op de vragenlijst, maar ook aan gegevens die zijn geschat op basis van de inlichtingen van S&P Global. Volgens ERC doet een dergelijke benadering ernstige vragen rijzen over de nauwkeurigheid, betrouwbaarheid en representativiteit van deze indicatoren.

(138) De micro-economische indicatoren zijn uitsluitend gebaseerd op de gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. De macro-economische gegevens waren gebaseerd op door de klagers verstrekte en door de Commissie gecontroleerde informatie die betrekking had op meer dan 70 % van de productie in de Unie, verder aangevuld met de beste beschikbare cijfers van S&P Global om gegevens voor de gehele bedrijfstak van de Unie te verkrijgen. Dergelijke gegevens zijn derhalve voldoende representatief voor de micro- en macro-economische ontwikkelingen van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode. ERC heeft niet onderbouwd waarom dit niet het geval zou zijn en het argument van ERC wordt dan ook afgewezen.

(139) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde ERC zijn argument dat het gebruik van 2020 als referentiejaar voor de beoordeling van de schadeontwikkelingen leidt tot overdrijving van de verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Unie in de daaropvolgende periode. ERC voerde aan dat het gebruik van 2019 of 2021 als referentiejaar voor de beoordeling van de ontwikkelingen een meer evenwichtige analyse zou opleveren.

(140) Ten eerste, zoals uiteengezet in overweging 43 van de voorlopige verordening, heeft de Commissie overeenkomstig haar standaardpraktijk een periode van drie volledige jaren en het onderzoektijdvak voor het onderzoek van de macro- en micro-economische ontwikkelingen en indicatoren gekozen. Ten tweede omvat de schadebeoordeling een dynamische beoordeling van de economische factoren in de beoordelingsperiode en niet alleen van de omstandigheden aan het begin en het einde van die periode. Ten derde bleek uit de analyse van de Commissie, ongeacht het eerste jaar van de beoordelingsperiode, duidelijk dat de bedrijfstak van de Unie tijdens het onderzoektijdvak aanmerkelijke schade had geleden. Daarom zou een wijziging van de beoordelingsperiode de vaststelling van de schade in deze verordening niet ontkrachten of anderszins wijzigen.

4.4.2. *Macro-economische indicatoren*

(141) Aangezien er geen opmerkingen over de macro-economische indicatoren werden ontvangen, zijn de conclusies in de overwegingen 282 tot en met 296 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.3. *Micro-economische indicatoren*

(142) In antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Nan Ya aan dat de Commissie niet voorbij kan gaan aan het feit dat de bedrijfstak van de Unie zelfs in 2020, toen het volume van de invoer uit de betrokken landen zeer laag was, verlies leed. Nan Ya voerde verder aan dat de ontwikkeling van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie, met name vanaf 2022, verband hield met de gestegen productiekosten van de producenten in de Unie en met hun vermogen (of het ontbreken daarvan) om die kosten aan de afnemers door te berekenen als gevolg van de aard van de markt.

(143) Ten eerste werd de verlieslijdende situatie bij de producenten in de Unie in 2020, zoals uiteengezet in overweging 306 van de voorlopige verordening, veroorzaakt door de initiële marktrespons op de COVID-19-pandemie en werden de schadelijke gevolgen van het toegenomen volume van de invoer met dumping pas na 2022 merkbaar. Zoals verder uiteengezet in overweging 321 van de voorlopige verordening, werd de druk van de toenemende invoer tegen dumpingprijzen, die aanzienlijk lager waren dan de productiekosten van de producenten in de Unie, in 2023 en in het onderzoektijdvak onhoudbaar voor de bedrijfstak van de Unie. Als gevolg van deze oneerlijke concurrentie van invoer met dumping was de bedrijfstak van de Unie niet langer in staat zijn verkoopprijzen te verhogen om de stijgende grondstofkosten door te berekenen aan de afnemers. Om de verliezen aan productievolumes en marktaandeel te beperken, werden de producenten in de Unie vervolgens gedwongen de prijzen te verlagen ten koste van hun winstgevendheid. Het argument van Nan Ya wordt dan ook afgewezen.

(144) Aangezien er geen verdere opmerkingen over de micro-economische indicatoren werden ontvangen, zijn de conclusies in de overwegingen 297 tot en met 310 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5. **Conclusie over schade**

(145) Gezien het bovenstaande bevestigt de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 311 tot en met 317 van de voorlopige verordening.

5. OORZAKELIJK VERBAND

5.1. **Gevolgen van de invoer met dumping**

(146) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde ERC aan dat de Commissie geen samenhangend tijdschema heeft vastgesteld waarin de invoer met dumping in verband werd gebracht met de vermeende schade. Volgens ERC vond de sterkste stijging van de invoer plaats in de jaren 2020-2022, toen de winstgevendheid in de Unie een hoogtepunt bereikte, terwijl de neergang in onderzoektijdvak 2022 samenviel met uitzonderlijke stijgingen van de energie- en grondstofkosten.

(147) Zoals vermeld in de voorlopige verordening, met name in de overwegingen 321, 326 en 348, nam de gecumuleerde invoer uit de betrokken landen in elk jaar van de beoordelingsperiode (dus niet alleen tussen 2020 en 2022) gestaag en aanzienlijk toe (zie tabel 3 van de voorlopige verordening), terwijl het marktaandeel van de producenten in de Unie daalde en de totale invoer uit andere landen stabiel was. Hoewel de producenten in de Unie in de jaren 2021 en 2022, ondanks de oneerlijke mededinging, gezonde winsten konden behalen dankzij een sterke stijging van de vraag naar epoxyhoudende producten, werden de schadelijke gevolgen van de invoer met dumping duidelijk in 2023 en in het onderzoektijdvak, toen de invoer uit de betrokken landen hun marktaandeel op een krimpende markt van de Unie bleef vergroten. Het argument werd derhalve afgewezen.

(148) Aangezien er geen verdere opmerkingen over de gevolgen van de invoer met dumping werden ontvangen, worden de overwegingen 319 tot en met 328 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2. **Invoer uit derde landen**

(149) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen en in antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen voerde ERC aan dat de gevolgen van de invoer uit Korea voor de bedrijfstak van de Unie niet afzonderlijk en adequaat zijn beoordeeld, wat in strijd is met artikel 3, lid 7, van de basisverordening. Volgens ERC heeft de Commissie geen overtuigende verklaring gegeven waarom deze invoer niet mag worden beschouwd als een belangrijke factor die heeft bijgedragen tot de schade.

(150) Om te beginnen zijn de gevolgen van de invoer uit andere derde landen, en met name uit Korea, naar behoren en afzonderlijk beoordeeld in overweging 332 van de voorlopige verordening. Bovendien heeft de Commissie, anders dan ERC betoogt, wel geconcludeerd dat de invoer uit Korea heeft bijgedragen tot de aanmerkelijke schade van de bedrijfstak van de Unie. Deze bijdrage was evenwel niet van dien aard dat daardoor afbreuk werd gedaan aan het oorzakelijk verband tussen de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade en de invoer met dumping uit de betrokken landen. De redenen hiervoor zijn uiteengezet in de overwegingen 334 en 356 van de voorlopige verordening.

(151) In antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen betoogde ERC tevens dat Korea in de cumulatieve analyse van de Commissie had moeten worden opgenomen en dat de selectieve cumulatie, zonder de invoer uit Korea, het macro-economische beeld vertekent. De Commissie merkte onder verwijzing naar artikel 3, lid 4, van de basisverordening en punt 4.3.1 van de voorlopige verordening op dat de gevolgen van de invoer uit Korea niet cumulatief konden worden beoordeeld omdat voor Korea geen dumpingmarge was vastgesteld. Bijgevolg is het argument van ERC afgewezen. De mogelijke schadelijke gevolgen van de invoer uit Korea werden onderzocht in punt 5.2.1 en met name in overweging 332 van de voorlopige verordening.

(152) In dezelfde geest voerde Nan Ya in antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen aan dat de conclusie van de Commissie dat de invoer in de Unie uit Korea geen afbreuk had gedaan aan het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit Taiwan en de schade, onjuist was. Derhalve verzocht Nan Ya de Commissie haar vaststelling te heroverwegen. Nan Ya betoogde dat Korea verantwoordelijk was voor een groot deel van alle invoer in de beoordelingsperiode, terwijl de invoer in de Unie uit Taiwan gedurende de beoordelingsperiode uiterst gering bleef (en gedurende het grootste deel van die periode afnam), en dat Taiwan nog steeds een onbeduidend marktaandeel had in vergelijking met de bedrijfstak van de Unie en Korea.

(153) Zoals beschreven in punt 4.3.1 van de voorlopige verordening, wordt de invoer uit Taiwan voor de onderhavige zaak cumulatief met de invoer uit de VRC en Thailand beoordeeld. De betrokken landen hebben hun aandeel in de totale invoer in de Unie verhoogd van minder dan 11 % tot meer dan 35 %, terwijl de invoer uit Korea uitgedrukt als percentage van de totale invoer in de beoordelingsperiode met 2 procentpunten daalde. Zelfs als de ontwikkeling van de invoer uit Taiwan afzonderlijk wordt beschouwd, steeg deze in de beoordelingsperiode met 73 %. Derhalve kon, zoals uiteengezet in overweging 332 van de voorlopige verordening, gezien het volume en de prijzen van de invoer met dumping uit de betrokken landen en de ontwikkeling hiervan tijdens de gehele beoordelingsperiode, niet worden geconcludeerd dat de invoer uit Korea afbreuk kon doen aan het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit de betrokken landen en de aanmerkelijke schade die deze aan de bedrijfstak van de Unie heeft berokkend. Dit argument van Nan Ya moet derhalve worden afgewezen.

(154) Aangezien er geen verdere opmerkingen werden ontvangen, worden de overwegingen 329 tot en met 334 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.3. **Uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie**

(155) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde ERC aan dat het onvermogen van de bedrijfstak van de Unie om de uitvoervolumes en -prijzen te handhaven, een belangrijke factor was die heeft bijgedragen tot de algehele verslechterende financiële situatie. Volgens ERC kan deze verslechtering van de uitvoerprestaties bij de beoordeling van het oorzakelijk verband niet worden genegeerd of gebagatelliseerd.

(156) De uitvoerprestaties zijn door de Commissie naar behoren geëvalueerd. Zoals uiteengezet in punt 5.2.2 en overweging 357 van de voorlopige verordening, heeft de Commissie bij haar beoordeling de uitvoerprestaties niet genegeerd of gebagatelliseerd. De Commissie concludeerde namelijk dat de uitvoerprestaties hebben bijgedragen tot de ongunstige situatie bij de producenten in de Unie, maar niet in zodanige mate dat afbreuk is gedaan aan het oorzakelijk verband tussen de invoer uit de betrokken landen en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. Het argument van ERC wordt dan ook afgewezen.

(157) Aangezien er geen verdere opmerkingen werden ontvangen, worden de overwegingen 335 tot en met 340 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.4. **Gevolgen van andere factoren**

(158) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde ERC dat de verslechtering van de prestaties begon in 2022 en samenviel met de stijgende energieprijzen en grondstofkosten, en niet met de toegenomen invoer. ERC merkte tevens op dat de beslissing van de producenten in de Unie om hun productievolumes en bezettingsgraad te verlagen, niet in overeenstemming was met de op een grondstoffenmarkt te verwachten normale reactie op concurrentie. Volgens ERC had de Commissie moeten nagaan of deze sterke daling van de productie niet het gevolg was van weloverwogen strategische beslissingen ter voorbereiding op deze antidumpingprocedure.

(159) In zijn opmerkingen naar aanleiding van de mededeling van de definitieve bevindingen betoogde ERC dat de Commissie niet met positief bewijsmateriaal had aangetoond dat de invoer met dumping de voornaamste oorzaak van de schade voor de bedrijfstak van de Unie was en dat deze schade niet te wijten was aan de sterke stijging van de kosten van energie en bepaalde grondstoffen.

(160) De Commissie heeft in de overwegingen 341, 342 en 358 van de voorlopige verordening de gevolgen van de gestegen productiekosten en de sterke stijging van de energiekosten geanalyseerd en heeft geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Unie, zonder de prijsdruk van de invoer met dumping, de kostenstijgingen had kunnen doorberekenen en adequaat had kunnen reageren op de veranderende marktomstandigheden.

(161) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Nan Ya tevens aan dat de productiekosten in de beoordelingsprocedure uitzonderlijk hoog bleven, hetgeen verklaarde waarom de bedrijfstak van de Unie op een krimpende markt van de Unie de extra kosten niet aan zijn afnemers kon doorberekenen.

(162) Onder verwijzing naar haar analyse van het oorzakelijk verband in de punten 5.2.3 en 5.2.5 van de voorlopige verordening merkte de Commissie op dat factoren zoals bedrijfsbeslissingen van de producenten in de Unie, energieprijzen en prijsstijgingen van grondstoffen naar behoren zijn onderzocht en beoordeeld. Zoals uiteengezet in de overwegingen 306 en 314 van de voorlopige verordening, werd de aanzienlijke neerwaartse prijsdruk voor de bedrijfstak van de Unie na 2022 veroorzaakt door de laaggeprijsde invoer met dumping uit de betrokken landen. Als gevolg van deze invoer met dumping (en niet van andere factoren zoals bedrijfsbeslissingen van de producenten in de Unie, de energiecrisis of de stijgende grondstofprijzen), kon de bedrijfstak van de Unie zijn producten niet verkopen tegen prijzen die de productiekosten dekten en leed hij in 2023 en in het onderzoektijdvak verlies. Zonder de prijsdruk van de invoer met dumping had de bedrijfstak van de Unie de stijgende productiekosten kunnen absorberen en adequaat kunnen reageren op de veranderende marktomstandigheden. Wat de ontwikkeling van de kosten en de verkoopprijzen betreft, blijkt uit tabel 8 ("Verkoopprijzen in de Unie") van de voorlopige verordening dat de productiekosten in de Unie in de periode van 2022 tot het einde van het onderzoektijdvak weliswaar met 20 procentpunten daalden, maar dat de verkoopprijzen in de Unie in dezelfde periode met 90 procentpunten daalden. De argumenten van ERC en Nan Ya worden dan ook afgewezen.

(163) Voorts voerde Aditya Birla in zijn antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen aan dat de Commissie niet naar behoren rekening had gehouden met de verstorende gevolgen van de COVID-19-pandemie voor de schadebeoordeling. Wanneer de schadeberekeningen op gegevens voor de periode 2020-2021 worden gebaseerd zonder voldoende correcties toe te passen, worden volgens de exporteur de economische verstoringen verward met de werkelijke schade, wat leidt tot een kennelijke fout in het oorzakelijk verband en de niet-toerekeningsanalyse. Ten eerste zijn de schadeberekeningen (inclusief prijsbederf en prijsonderbieding) gebaseerd op het onderzoektijdvak en niet op de periode van de COVID-19-pandemie, die meerdere jaren voor het onderzoektijdvak ligt. Bovendien wordt meer in het algemeen bij de schadebeoordeling van de Commissie rekening gehouden met de gegevens voor de beoordelingsperiode, doordat een dynamische beoordeling wordt uitgevoerd van de macro- en micro-economische indicatoren van de bedrijfstak van de Unie voor die periode, waaronder de periode 2020-2021. Zoals uit de overwegingen 257, 258, 288, 306, 321, 345 en 364 van de voorlopige verordening volgt, heeft de Commissie, anders dan Aditya Birla betoogt, bij haar schadebeoordeling naar behoren rekening gehouden met de gevolgen van de COVID-19-pandemie voor de situatie van de bedrijfstak van de Unie. Tot slot heeft Aditya Birla niet aangetoond hoe de gevolgen van de COVID-19-pandemie het oorzakelijk verband zouden afzwakken of anderszins afbreuk zouden doen aan de beoordeling van het oorzakelijk verband door de Commissie. Het argument van Aditya Birla wordt derhalve afgewezen.

(164) Gezien het bovenstaande en aangezien er geen verdere opmerkingen werden ontvangen, bevestigt de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 341 tot en met 353 van de voorlopige verordening.

5.5. **Conclusie inzake het oorzakelijk verband**

(165) De conclusies over het oorzakelijk verband in de overwegingen 354 tot en met 360 van de voorlopige verordening werden bevestigd.

6. NIVEAU VAN DE MAATREGELEN

6.1. Schademarge

(166) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde de klager aan dat de Commissie de streefwinst van de bedrijfstak van de Unie voor epoxyhars te laag had geschat door uit te gaan van de minimumwinstmarge van 6 %. De klager stelde een redelijke winstmarge voor van ten minste [10 tot 20] %, de gemiddelde winstmarge tussen 2020 en 2022. Volgens de klager zou een correctie van de streefwinst tot boven de drempel van 6 % ook in overeenstemming zijn met de recente praktijk van de Commissie, waarbij de Commissie aanvaardde dat door de bedrijfstak van de Unie voorafgaand aan de beoordelingsperiode een winstgevendheid van meer dan 6 % werd bereikt.

(167) Ten eerste wordt verwezen naar overweging 364 van de voorlopige verordening, waarin een uitvoerige toelichting wordt gegeven op de vaststelling van de streefwinst overeenkomstig artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening. Ten tweede pleitte de klager weliswaar voor het gebruik van de gemiddelde winstmarge tussen 2020 en 2022, maar heeft hij als enige een dergelijke keuze gebagatelliseerd door te erkennen dat "hoewel het winstniveau van 2021 aanzienlijk hoger lag dan de verwachte streefwinst, de in 2020 en 2022 gerapporteerde winstmarges van 6 % evenmin als een representatieve benchmark kunnen dienen". Bovendien kon, zoals uiteengezet in de voorlopige bevindingen van de Commissie, de winstgevendheid van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie voor de periode voorafgaand aan de beoordelingsperiode niet op zinvolle wijze in aanmerking worden genomen gezien het gebrek aan betrouwbare gegevens of de grote volatiliteit van de winsten in die periode. Het argument van de klager moet dan ook worden afgewezen.

(168) Voorts voerde de klager in antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen aan dat de Commissie bij het vaststellen van de streefprijs standaardnalevingskosten per bedrijfstak moet toepassen (verwijzend naar een verslag van de Commissie over kostenschatting in de chemische industrie van de Unie, gepubliceerd in 2016), omdat de antwoorden op de vragenlijst van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie geen specifieke kwantitatieve gegevens bevatten.

(169) Ten eerste heeft de Commissie, zoals de klager in zijn opmerkingen erkent, voor haar berekeningen van de toekomstige nalevingskosten kwantificeerbare en controleerbare gegevens nodig, die de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie in deze zaak niet hebben verstrekt, zoals uiteengezet in de overwegingen 364 en 365 van de voorlopige verordening. Bovendien is de berekening van de geen schade veroorzakende prijs (inclusief de kosten van O & O, innovatie en toekomstige naleving) een exercitie met geïndividualiseerde cijfers van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Het zou dus niet mogelijk zijn om in het kader van de exercitie de bedrijfsspecifieke cijfers te vervangen door sectorspecifieke cijfers. Om de hierboven genoemde redenen moet het argument van de klager worden afgewezen.

(170) Tot slot voerde de klager aan dat Chinese producenten een gesynchroniseerde prijsstrategie lijken te volgen, aangezien de voor de in de steekproef opgenomen Chinese exporteurs berekende schademarges vrijwel identiek zijn, hetgeen twijfel doet rijzen over potentieel concurrentieverstorende praktijken. Aangezien de klager geen bewijsmateriaal heeft verstrekt ter onderbouwing van zijn argument (dat hoe dan ook niet onder het toepassingsgebied van de basisverordening valt), kon de Commissie het argument niet onderzoeken en moet het worden afgewezen. De klager herhaalde zijn argument na de mededeling van de definitieve bevindingen, zij het nog steeds zonder bewijsmateriaal te verstrekken.

(171) Zoals uiteengezet in de overwegingen 113 en 114, werd de uitvoerprijs voor de Thaise onderneming gecorrigeerd en heeft de Commissie vervolgens de schademarge voor Thailand herzien. Derhalve gelden voor de meewerkende producenten-exporteurs en alle andere ondernemingen de volgende definitieve schademarges:

Land	Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)	Definitieve schademarge (%)
China	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	118,9

Land	Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)	Definitieve schademarge (%)
	Andere meewerkende ondernemingen in de VRC	23,0	117,1
	Alle overige invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China	33,0	118,9
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5
	Alle overige invoer van oorsprong uit Taiwan	11,0	105,8
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71
	Alle overige invoer van oorsprong uit Thailand	29,9	71

6.2. **Conclusie inzake het niveau van de maatregelen**

(172) Na bovenstaande beoordeling moeten de definitieve antidumpingrechten overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening als volgt worden vastgesteld:

Land	Onderneming	Definitief antidumpingrecht (%)
China	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
	Sinochem Group, bestaande uit — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0
	Andere meewerkende ondernemingen	23,0
	Alle overige invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China	33,0
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0
	Alle overige invoer van oorsprong uit Taiwan	11,0
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
	Alle overige invoer van oorsprong uit Thailand	29,9

7. **BELANG VAN DE UNIE**

7.1. **Opmerkingen over het belang van de Unie na de mededeling van de voorlopige bevindingen**

(173) ERC betoogde dat de hoge rechten de toegang van invoer uit de VRC tot de Unie zullen belemmeren en herhaalde dat de verminderde beschikbaarheid van concurrerend geprijsde epoxyharsen kan leiden tot hogere kosten voor downstreamindustrieën die afhankelijk zijn van deze inputs. Het argument van ERC wordt afgewezen onder verwijzing naar punt 7.4 van de voorlopige verordening, met name naar de overwegingen 391 en 392. Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde ERC zijn argumenten, waarbij het de analyse van het belang van de Unie onevenwichtig achtte en verzocht om een specifieke beoordeling van de gevolgen voor de downstream-industrie, zonder evenwel bewijsmateriaal te verstrekken of nieuwe argumenten aan te voeren.

(174) Voorts voerde Aditya Birla aan dat het instellen van antidumpingrechten negatieve gevolgen zou hebben voor de doelstellingen inzake schone energie en de energiezekerheid van de Unie, aangezien dit tot hogere kosten en een verminderde leveringszekerheid zou leiden en de belangrijkste onderdelen van het klimaat- en energiebeleid van de Unie zou ondermijnen, wat uiteindelijk zou indruisen tegen de doelstellingen van de Unie om hernieuwbare energie en elektrificatie op te schalen. De exporteur voerde tevens aan dat de instelling van maatregelen ook zou leiden tot de sluiting van productiefaciliteiten van CTP, een verbonden onderneming van Aditya Birla in de Unie.

(175) Anders dan Aditya Birla betoogt, en overeenkomstig overweging 388 van de voorlopige verordening, zou het ontbreken van maatregelen (en niet het instellen van maatregelen) het bestaan van de bedrijfstak van de Unie voor epoxyhars en de stabiliteit van het aanbod voor de verwerkende ondernemingen in gevaar brengen. De afhankelijkheid van invoer met dumping zou in feite de inspanningen van de Unie ondermijnen om ter verwezenlijking van de doelstellingen inzake hernieuwbare energie en koolstofneutraliteit haar eigen betrouwbare industriële basis te ontwikkelen. Met betrekking tot de activiteiten van de verbonden onderneming van Aditya Birla in de Unie zij eraan herinnerd dat er naast de toereikende capaciteit die beschikbaar is bij de producenten in de Unie, andere grote exporterende landen zijn, zoals India, Korea of Zwitserland en hun producenten (waaronder Aditya Birla en de verbonden Indiase producent van CTP), die alternatieve bevoorradingsbronnen vormen en een gezonde concurrentie vormen voor de bedrijfstak van de Unie. Ten tweede zal invoer uit de VRC, Thailand en Taiwan in de Unie nog steeds mogelijk zijn, maar zal deze invoer tegen billijke prijzen de Unie binnenkomen doordat er rechten worden betaald. Gezien het bovenstaande wordt het argument van Aditya Birla afgewezen.

(176) In antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen betoogde Nan Ya, ook onder verwijzing naar de overmacht die voor een van de productsoorten was afgekondigd bij Westlake, dat de maatregelen de productie in de Unie waarschijnlijk niet zullen beschermen, maar de klagende ondernemingen in staat zullen stellen hun productie van epoxyhars in de Unie te vervangen door hun eigen invoer vanuit de Verenigde Staten, waar de productiekosten aanzienlijk lager zijn. Nan Ya voerde voorts aan dat de maatregelen het risico op mededingingsverstorend gedrag door de grootste producenten in de Unie vergrootten, daarbij wijzend op de eerdere betrokkenheid van Westlake bij kartelactiviteiten in de Unie en het Verenigd Koninkrijk.

(177) De argumenten van Nan Ya werden niet ondersteund door bewijsmateriaal en werden derhalve als louter speculatief beschouwd. De exporteur heeft niet aangetoond hoe een tijdelijke afkondiging van overmacht voor een bepaalde productsoort of eerder mededingingsverstorend gedrag door producenten in de Unie kan afdoen aan of voorrang hebben op het algemeen belang van handelsbeschermende maatregelen ter herstel van het gelijke speelveld in de epoxyharssector. Derhalve zijn de argumenten van Nan Ya afgewezen.

(178) In antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde de niet-verbonden importeur De Monchy, distributeur van harsen van Nan Ya, zijn bezwaar tegen de ten aanzien van de invoer uit Taiwan ingestelde antidumpingrechten. Volgens de importeur kan een beperktere levering door Nan Ya als gevolg van de maatregelen negatieve gevolgen hebben voor de eindgebruikers en leiden tot een verhoging van het prijsniveau voor de eindproducten en tot een verlies van omzet en personeel voor de importeur.

(179) Bovendien heeft een andere niet-verbonden importeur van harsen van het Taiwanese Nan Ya en tegelijkertijd ook een gebruiker (QR Polymers) zich na de mededeling van de voorlopige bevindingen kenbaar gemaakt, met het verzoek de voorlopige bevindingen te heroverwegen. QR Polymers voerde aan dat, anders dan de Commissie voorlopig concludeerde in overweging 389 van de voorlopige verordening, de onderneming niet het door de Commissie gepresenteerde winstniveau had, het aandeel van de epoxykosten in de totale kosten van de onderneming niet beperkt is en de alternatieve bevoorradingsbronnen niet aanwezig zijn of niet bereid zijn de hoeveelheden epoxyharsen te leveren die QR Polymers nodig zal hebben. QR Polymers herhaalde zijn argument na de mededeling

van de definitieve bevindingen en voegde eraan toe dat het de Commissie gedetailleerde kwantitatieve gegevens had verstrekt over zijn financiële prestaties, zijn aankopen, het aandeel van de invoer in zijn aankopen en zijn verkopen. Naar de mening van QR Polymers beschikte de Commissie over alle gegevens die nodig zijn om zijn situatie te beoordelen. QR Polymers benadrukte voorts dat de aan QR Polymers berokkende schade zich zou verspreiden in de rest van de keten en legde ter ondersteuning daarvan brieven van een klant, een leverancier, een loonproducent en een distributeur van QR Polymers over.

(180) Ten eerste zijn de aangevoerde argumenten zuiver speculatief en kunnen zij niet op hun merites worden beoordeeld, aangezien noch De Monchy, noch QR Polymers in een specifieke vragenlijst van de Commissie controleerbare gegevens heeft ingevuld aan de hand waarvan de gevolgen die de rechten voor deze respectieve ondernemingen zouden hebben, worden gekwantificeerd. QR Polymers heeft niet aangetoond dat het niet rendabel zou zijn en heeft niet onderbouwd waarom het niet zou kunnen overschakelen op andere leveranciers dan Nan Ya. QR Polymers heeft evenmin aangetoond hoe het aan Nan Ya opgelegde recht van 11 % van invloed zou zijn op zijn bedrijfsresultaten. QR Polymers vertegenwoordigt slechts een fractie van de bedrijfstak van de Unie voor epoxyharsen en zijn situatie kan niet van invloed zijn op de analyse van het belang van de Unie en op de algemene conclusies van de Commissie in de voorlopige bevindingen of deze verordening. Bovendien wordt in de brieven ter ondersteuning van zijn argumenten slechts algemene bezorgdheid geuit over de gevolgen van antidumpingmaatregelen tegen Nan Ya en werden zij uitsluitend in vertrouwelijke vorm verstrekt. In ieder geval kunnen dergelijke algemene verklaringen niet afdoen aan de analyse van de Commissie over het belang van de Unie in deze zaak. Voorts zij eraan herinnerd dat QR Polymers geen onderbouwd bewijsmateriaal heeft verstrekt waarom het een speciale individuele behandeling moet krijgen (zie de overwegingen 189 en 190). Ten tweede zullen de maatregelen, zoals uiteengezet in overweging 393 van de voorlopige verordening, als zij al gevolgen hebben, waarschijnlijk slechts onbeduidende gevolgen voor importeurs hebben, aangezien zij deze epoxyhars tegen billijke prijzen kunnen blijven invoeren uit de betrokken landen (en van de exporteurs ervan, zoals Nan Ya) dan wel uit andere derde landen. Hoewel de antidumpingmaatregelen kunnen leiden tot een stijging van de prijs van epoxyharsen en nadelige gevolgen kunnen hebben voor importeurs en gebruikers, zoals uiteengezet in overweging 391 van de voorlopige verordening, wordt als gevolg van de rechten slechts een bescheiden prijsstijging verwacht. Bovendien zou elke prijscorrectie slechts een uiting zijn van het herstel van de eerlijke handel in een situatie waarin de prijzen van de bedrijfstak van de Unie werden verlaagd door een neerwaartse druk als gevolg van de invoer met dumping. De argumenten van de partijen worden derhalve afgewezen.

(181) Voorts betoogde De Monchy in zijn antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen dat veel oudere productielocaties in de Unie aanzienlijke onderhoudswerkzaamheden vereisen, wat leidt tot mogelijke leveringsvertragingen of tekorten voor eindgebruikers. Zoals uiteengezet in overweging 387 van de voorlopige verordening, zijn er andere grote landen die epoxyharsen naar de Unie uitvoeren, zoals India, Korea of Zwitserland, naast de toereikende capaciteit bij de producenten in de Unie en in de betrokken landen (waarvan de invoer de Unie kan binnenkomen tegen billijke prijzen). Bovendien heeft De Monchy geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat de producenten in de Unie niet in staat zouden zijn in de vraag van de gebruikers in de Unie te voorzien. Het argument van De Monchy wordt derhalve afgewezen. Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde QR Polymers voorts aan dat de door Westlake afgekondigde overmacht met betrekking tot de productie van bisfenol F en de door Westlake gestaakte productie van ECH aantoonden dat de instelling van maatregelen de situatie van de epoxyharsproductie in Europa zou verslechteren in plaats van verbeteren. Het argument van QR Polymers werd afgewezen op grond dat de tijdelijke afkondiging van overmacht voor een van de productsoorten of een productiestop van een grondstof door een van de producenten in de Unie geen wezenlijke invloed kan hebben op de leveringssituatie in de Unie, met name gelet op de leveringen tegen eerlijke prijzen door andere producenten in de Unie (bv. Olin) of vanuit de betrokken landen (bv. Taiwan of Thailand) of andere derde landen. Zowel QR Polymers als De Monchy voerden verder aan, onder verwijzing naar de aankondiging van Westlake om de fabriek die instaat voor de productie van vloeibare epoxy's in Nederland in 2025 te sluiten, dat de situatie op de epoxymarkt in Europa radicaal is veranderd, waardoor er onmiddellijk een tekort is aan in Europa geproduceerde epoxyharsen om de markt van de Unie te bedienen. Volgens deze importeurs moet het verlies van de capaciteit van Westlake in Europa worden gecompenseerd door invoer uit Taiwan en moet de Commissie haar vaststelling voor Taiwanese invoer opnieuw onderzoeken om de schade voor de Europese epoxymarkt tot een minimum te beperken. Er wordt benadrukt dat de maatregelen gericht zijn op de bescherming van de legitieme belangen van de gehele bedrijfstak van de Unie (bestaande uit zes groepen producenten, zoals uiteengezet in overweging 249 van de voorlopige verordening), en niet alleen die van een specifieke onderneming zoals Westlake. De sluiting van een van de fabrieken kan niet afdoen aan de conclusie van de Commissie dat de leveringssituatie voor gebruikers en importeurs in de Unie niet in gevaar is, gezien de aanzienlijke resterende capaciteit in de Unie en het bestaan van leveringsbronnen in derde landen, waaronder de betrokken landen, tegen eerlijke prijzen. Bovendien is de aankondiging van sluiting slechts een uiting van de verwoestende gevolgen die de invoer met dumping uit de betrokken landen (waaronder Taiwan) had voor een van de producenten van epoxyhars in de Unie, waardoor de noodzaak om maatregelen in te stellen nog dwingender wordt teneinde de werkgelegenheid en de productie in de Unie te beschermen. De aanvullende argumenten van QR Polymers en De Monchy moeten derhalve worden afgewezen.

(182) In antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen heeft Akzo Nobel de Commissie opgeroepen om de hoogte van het recht dat zij voornemens is op te leggen aan Chang Chun Plastics Co (CCP), te verlagen of tot nul terug te brengen. Volgens deze gebruiker zou een recht van die hoogte de stabiliteit van de toeleveringsketen in gevaar brengen, de productie-efficiëntie verminderen en het concurrentievermogen van de coatingsector in de Unie verzwakken.

(183) Ten eerste is de dumpingmarge van CCP niet buitensporig hoog en zal deze marge Akzo Nobel niet beletten om epoxyharsen tegen eerlijke prijzen bij CCP te blijven betrekken. Bovendien beschikt Akzo Nobel over andere leveranciers binnen en buiten de Unie. Ten tweede wordt verwezen naar overweging 380 van de voorlopige verordening, waarin is vastgesteld dat de gebruikers in de coatingsector (waaronder ook Akzo Nobel) i) grote winstmarges genoten, ii) het aandeel van de epoxyharsenkosten in hun productiekosten beperkt was en iii) hun inkomsten uit epoxyhoudende producten beperkt zijn, zodat de maatregelen over het algemeen nog minder effect zullen hebben op de coatingsector. Derhalve werd het argument van Akzo Nobel afgewezen.

(184) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde ERC aan dat de Commissie de bezettingsgraden van de bedrijfstak van de Unie selectief heeft geïnterpreteerd. Volgens ERC doet de Commissie twee onderling onverenigbare beweringen die niet tegelijkertijd waar kunnen zijn. Enerzijds wordt namelijk gewezen op de productiecapaciteit van de producenten in de Unie, waarvan de lage benuttingsgraad een bewijs is van aanmerkelijke schade, terwijl diezelfde capaciteit anderzijds wordt aangevoerd als waarborg voor een betrouwbare toeleveringsketen als eenmaal rechten zijn ingesteld.

(185) Er is geen sprake van tegenstrijdigheid in de bevindingen van de Commissie, noch van enige onverenigbaarheid. De bezettingsgraad is namelijk een van de indicatoren die in het kader van de schadeanalyse zijn onderzocht. Een lage bezettingsgraad als gevolg van de druk van invoer met dumping is niet in tegenspraak met de bevinding dat er in de Unie voldoende productiecapaciteit beschikbaar is en dat een toename van het aanbod aan de verwerkende industrie mogelijk is na de instelling van maatregelen. Het argument van ERC werd derhalve afgewezen.

7.2. **Conclusie betreffende het belang van de Unie**

(186) Gezien het bovenstaande en aangezien er geen verdere opmerkingen werden ontvangen, heeft de Commissie haar in overweging 394 van de voorlopige verordening uiteengezette conclusie bevestigd dat er geen dwingende redenen zijn om te besluiten dat het niet in het belang van de Unie zou zijn om maatregelen in te stellen op de invoer van epoxyharsen van oorsprong uit de VRC, Taiwan en Thailand.

8. **BEËINDIGING EN DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN**

(187) Aangezien er met betrekking tot de invoer uit Korea geen dumping is vastgesteld, wordt de procedure ten aanzien van de invoer van oorsprong uit Korea beëindigd.

8.1. **Definitieve maatregelen**

(188) In het licht van de conclusies inzake dumping, schade, het oorzakelijk verband, de hoogte van de maatregelen en het belang van de Unie, en overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening, moeten definitieve antidumping-maatregelen worden ingesteld om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Unie nog meer schade lijdt door de invoer met dumping van het betrokken product.

(189) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen verzocht QR Polymers de Commissie om in het kader van de regeling bijzondere bestemming ten aanzien van de door QR Polymers van Nan Ya ingevoerde epoxyharsen een vrijstelling van de toepassing van de antidumpingmaatregelen te verlenen. QR Polymers herhaalde zijn argument na de mededeling van de definitieve bevindingen, zonder evenwel nieuw bewijsmateriaal te verstrekken.

(190) QR Polymers heeft in zijn verzoek niet onderbouwd op welke basis en voor welke eindtoepassing de van Nan Ya ingevoerde soorten epoxyhars onder de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming zouden moeten vallen. Het argument van QR Polymers moet derhalve worden afgewezen.

(191) Gezien het voorgaande moeten de definitieve antidumpingrechten, uitgedrukt in cif-prijs grens Unie, vóór inklaring, als volgt worden vastgesteld:

Land	Onderneming	Dumpingmarge (%)	Schademarge (%)	Definitief antidumpingrecht (%)
China	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116	17,3
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material — Co., Ltd.— Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	118,9	33,0
	Andere meewerkende ondernemingen in de VRC	23,0	117,1	23,0
	Alle overige invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China	33,0	118,9	33,0
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5	11,0
	Alle overige invoer van oorsprong uit Taiwan	11,0	105,8	11,0
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71	29,9
	Alle overige invoer van oorsprong uit Thailand	29,9	71	29,9

(192) De bij deze verordening voor bepaalde ondernemingen vastgestelde individuele antidumpingrechten zijn vastgesteld op basis van de bevindingen van dit onderzoek. Daarin wordt derhalve de situatie weerspiegeld die bij het onderzoek voor die ondernemingen werd geconstateerd. Deze rechten zijn derhalve uitsluitend van toepassing op de invoer van het onderzochte product van oorsprong uit het betrokken land en vervaardigd door de genoemde rechtspersonen. De invoer van het betrokken product dat is vervaardigd door andere ondernemingen die in het dispositief van deze verordening niet uitdrukkelijk worden genoemd, met inbegrip van entiteiten die aan de specifiek genoemde ondernemingen zijn verbonden, komt niet in aanmerking voor deze rechten, en op deze invoer moet het recht van toepassing zijn dat voor “alle overige invoer” van oorsprong uit het respectieve betrokken land geldt.

(193) Een onderneming die later haar naam wijzigt, kan verzoeken om verdere toepassing van deze individuele antidumpingrechten. Dit verzoek moet worden ingediend bij de Commissie ([27]). Het moet alle relevante informatie bevatten waaruit blijkt dat de wijziging geen invloed heeft op het recht van de onderneming om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is. Als de naamswijziging van de onderneming niet van invloed is op haar recht om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is, zal een verordening over de naamswijziging worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(194) Om het risico op ontwijking als gevolg van het verschil in rechten zo veel mogelijk te beperken, zijn speciale maatregelen nodig om de correcte toepassing van de individuele antidumpingrechten te garanderen. De heffing van individuele antidumpingrechten is enkel van toepassing op vertoon van een geldige handelsfactuur aan de douaneautoriteiten van de lidstaten. Deze factuur moet voldoen aan de in artikel 1, lid 3, van deze verordening vastgestelde vereisten. Totdat een dergelijke factuur wordt overgelegd, moet de invoer worden onderworpen aan het antidumpingrecht dat van toepassing is op "alle overige invoer" van oorsprong uit het respectieve betrokken land.

(195) Hoewel de douaneautoriteiten van de lidstaten over deze factuur moeten beschikken om ten aanzien van de invoer de individuele antidumpingrechten te kunnen toepassen, is overlegging van die factuur niet de enige factor waarmee de douaneautoriteiten rekening moeten houden. Zelfs als aan hen een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle vereisten van artikel 1, lid 3, van deze verordening, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten namelijk hun gebruikelijke controles uitvoeren en kunnen zij, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten enz.) verlangen om de juistheid van de gegevens in de aangifte te controleren en te waarborgen dat het recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving.

(196) Indien de uitvoer door een van de ondernemingen waarvoor een lager individueel recht geldt aanzienlijk toeneemt, met name na de instelling van de maatregelen in kwestie, kan dit op zich worden beschouwd als een verandering in de structuur van het handelsverkeer als gevolg van de instelling van maatregelen in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening. In dergelijke omstandigheden kan een onderzoek naar ontwijking worden geopend, mits aan de voorwaarden hiervoor is voldaan. Hierbij kan onder meer worden onderzocht of het nodig is het individuele recht (of de individuele rechten) in te trekken en een voor het gehele land geldend recht in te stellen.

(197) Om een goede toepassing van het antidumpingrecht te garanderen, moet het voor alle overige invoer van oorsprong uit het respectieve betrokken land vastgestelde antidumpingrecht niet alleen gelden voor de niet-meewerkende producenten-exporteurs in dit onderzoek, maar ook voor de producenten die in het onderzoektijdvak geen producten naar de Unie hebben uitgevoerd.

(198) Producenten-exporteurs in de Volksrepubliek China die het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak niet naar de Unie hebben uitgevoerd, moeten de Commissie kunnen verzoeken om toepassing van het antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen meewerkende ondernemingen. De Commissie moet een dergelijk verzoek inwilligen mits aan drie voorwaarden wordt voldaan. De nieuwe producent-exporteur zou moeten aantonen dat: i) hij het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak niet naar de Unie heeft uitgevoerd; ii) hij niet verbonden is met een producent-exporteur die dat wel heeft gedaan; en iii) hij het betrokken product daarna heeft uitgevoerd of een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om dit in aanzienlijke hoeveelheden te doen.

8.2. **Definitieve inning van het voorlopige recht**

(199) Gezien de hoogte van de vastgestelde dumpingmarges en de ernst van de schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden, moeten de bedragen die uit hoofde van de bij de voorlopige verordening ingestelde voorlopige antidumpingrechten als zekerheid zijn gesteld, definitief worden geïnd tot het bij de onderhavige verordening vastgestelde niveau.

8.3. **Terugwerkende kracht**

(200) Zoals vermeld in punt 1.2, heeft de Commissie de invoer van het onderzochte product aan registratie onderworpen.

([27]) E-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; Europese Commissie, directoraat-generaal Handel, directoraat G, Wetstraat 170, 1040 Brussel, België.

(201) In het definitieve stadium van het onderzoek zijn de in het kader van de registratie verzamelde gegevens beoordeeld. De Commissie heeft onderzocht of aan de criteria van artikel 10, lid 4, van de basisverordening voor de inning van definitieve rechten met terugwerkende kracht is voldaan.

(202) De Commissie heeft, op basis van gegevens uit de Surveillance-databank, onderzocht of er naast de invoer die in het onderzoektijdvak schade heeft veroorzaakt, sprake was van een verdere aanzienlijke toename van invoer in de zin van artikel 10, lid 4, punt d), van de basisverordening. Voor dit onderzoek heeft de Commissie een vergelijking gemaakt tussen:

a) de gemiddelde maandelijkse invoer vanaf de eerste volledige maand na de opening van het onderzoek tot en met de volledige maand waarin de registratie plaatsvond (juli 2024 tot en met oktober 2024) en de gemiddelde maandelijkse invoer in dezelfde maanden in het onderzoektijdvak;

b) de gemiddelde maandelijkse invoer vanaf de eerste volledige maand na de opening van het onderzoek tot en met de volledige maand waarin de voorlopige rechten werden vastgesteld (juli 2024 tot en met februari 2025) en de gemiddelde maandelijkse invoer in dezelfde maanden in het onderzoektijdvak;

c) de gemiddelde maandelijkse invoer vanaf de eerste volledige maand na de opening van het onderzoek tot en met de volledige maand waarin de registratie plaatsvond (juli 2024 tot en met oktober 2024) en de gemiddelde maandelijkse invoer in het gehele onderzoektijdvak, en

d) de gemiddelde maandelijkse invoer vanaf de eerste volledige maand na de opening van het onderzoek tot en met de volledige maand waarin de voorlopige rechten werden vastgesteld (juli 2024 tot en met februari 2025) en de gemiddelde maandelijkse invoer in het gehele onderzoektijdvak.

(203) Uit geen van de vier hierboven beschreven vergelijkingen bleek een verdere aanzienlijke stijging van de invoer naast de invoer die in het onderzoektijdvak schade heeft veroorzaakt.

(204) Bijgevolg heeft de Commissie geconcludeerd dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor inning met terugwerkende kracht.

9. **SLOTBEPALING**

(205) Indien een bedrag moet worden terugbetaald naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, geldt ingevolge artikel 109 van Verordening (EU, Euratom) 2024/2509 van het Europees Parlement en de Raad ([28]) als rentevoet de rente die de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties hanteert, zoals bekendgemaakt in de C-serie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* op de eerste kalenderdag van elke maand.

(206) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1036 ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op producten met meer dan 35 gewichtspercenten epoxyharsen, ook bekend als epoxideharsen of polyepoxiden, zijnde polymeren of prepolymeren die reactieve epoxygroepen bevatten, op basis van epichloorhydrine en een alifatisch of aromatisch alcoholhoudend bestanddeel (zoals BPA), in vaste, halfvaste of vloeibare vorm, van elke graad, zuiverheid, molecuulmassa of moleculaire structuur, al dan niet met modifieermiddelen, uithardingsmiddelen of additieven, zolang de uithardingsmiddelen niet chemisch hebben gereageerd om het epoxyhars te harden of om te zetten in een ander product dat geen epoxygroepen meer bevat, momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 2910 90 00, ex 3824 99 92, ex 3824 99 93 en ex 3907 30 00 (Taric-codes 2910 90 00 05, 3824 99 92 96, 3824 99 93 10, 3907 30 00 05, 3907 30 00 20 en 3907 30 00 80), van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Thailand.

([28]) Verordening (EU, Euratom) 2024/2509 van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2024 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

De volgende producten zijn uitgesloten van het in artikel 1, lid 1, omschreven product:

— bepaalde verf- en coatingproducten die mengsels zijn of andere formuleringen van epoxyhars, uithardingsmiddel en pigment, in welke vorm dan ook, verpakt in een of meer recipiënten, waarbij 1) het pigment ten minste 10 % van het totale gewicht van het product vertegenwoordigt; 2) het epoxyhars maximaal 80 % van het totale gewicht van het product vertegenwoordigt, en 3) het uithardingsmiddel 5 % tot 40 % van het totale gewicht van het product vertegenwoordigt;

— voorgeïmpregneerde weefsels of vezels, vaak "pre-pregs" genoemd, zijnde composietmaterialen bestaande uit weefsels of vezels (doorgaans van koolstof of glas), geïmpregneerd met epoxyhars;

— mengsels van epoxyharsen met andere materialen, momenteel ingedeeld onder andere GN-codes dan 2910 90 00, 3824 99 92, 3824 99 93 en 3907 30 00.

2. Het definitieve antidumpingrecht dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van de in lid 1 genoemde en door de hieronder vermelde ondernemingen vervaardigde producten is als volgt:

Land van oorsprong	Onderneming	Definitief antidumpingrecht (%)	Aanvullende Taric-code
China	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	89LO
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	89LP
	Andere meewerkende ondernemingen opgenomen in de bijlage	23,0	
	Alle overige invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China	33,0	8999
Taiwan	Chang Chun Plastics Co.	10,8	89LQ
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	89LR
	Alle overige invoer van oorsprong uit Taiwan	11,0	8999
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	89LS
	Alle overige invoer van oorsprong uit Thailand	29,9	8999

3. De individuele rechten die zijn vastgesteld voor de in lid 2 vermelde ondernemingen zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die een verklaring bevat die is gedateerd en ondertekend door een met naam en functie geïdentificeerde medewerker van de entiteit die deze factuur heeft opgesteld, en die als volgt luidt: "Ondergetekende verklaart dat de (volume in de door ons gebruikte eenheid) (betrokken product) die naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door (naam en adres van de onderneming) (aanvullende Taric-code) in [betrokken land]. Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is." Totdat een dergelijke factuur wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor alle overige invoer van oorsprong uit het respectieve betrokken land geldt.

4. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

De bedragen die uit hoofde van het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid zijn gesteld op grond van Uitvoeringsverordening (EU) 2025/393 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op epoxyharsen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Thailand, worden definitief geïnd. De bedragen die als zekerheid zijn gesteld en die het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven.

Artikel 3

Artikel 1, lid 2, kan worden gewijzigd om nieuwe producenten-exporteurs uit de Volksrepubliek China toe te voegen en hen te onderwerpen aan het passende gewogen gemiddelde antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen meewerkende ondernemingen. Een nieuwe producent-exporteur toont met bewijs aan dat:

a) hij de in artikel 1, lid 1, beschreven goederen tijdens het onderzoektijdvak niet heeft uitgevoerd;

b) hij niet verbonden is met een exporteur of producent op wie de bij deze verordening ingestelde maatregelen van toepassing zijn, en die aan het oorspronkelijke onderzoek hadden kunnen meewerken, en

c) hij het betrokken product na het verstrijken van het onderzoektijdvak daadwerkelijk naar de Unie heeft uitgevoerd dan wel een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om een aanzienlijke hoeveelheid naar de Unie uit te voeren.

Artikel 4

De antidumpingprocedure betreffende de invoer van het in artikel 1, lid 1, vermelde product van oorsprong uit Korea wordt beëindigd.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2025.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Niet in de in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs in de Volksrepubliek China

Naam onderneming	Aanvullende Taric-code
Allnex Resins (China) Co., Ltd	89LT
Chang Chun Chemical (JiangSu) Co., Ltd.	89LU
Chang Chun Chemical (Panjin) Co. Ltd.	89LV
Dalian Qihua New Material Co., Ltd.	89LW
Dongying Hebang Chemical Co., Ltd.	89LX
Fujian Huanyang New Material Co., Ltd.	89LY
Sinopec Hunan Petrochemical Co., Ltd.	89LZ
Techstorm Advanced Material Corporation Limited	89M0
Zhuhai Epoxy Base Electronic Material Co., Ltd.	89M1